

มกอช.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

รายงานประจำปี 2555 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายงานประจำปี
2555

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายงานประจำปี

2555

มกอช.

เชิญพระบรมราโชวาทคัดตัดตอน

“...การทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น ที่จะทำให้เป็นไปโดยราบรื่น ปราศจากปัญหาข้อขัดแย้ง ย่อมเป็นไปได้ยากเพราะคนจำนวนมากย่อมมีความคิดความต้องการที่แตกต่างกันไป มากบ้างน้อยบ้าง ท่านจะต้องรู้จักอดทนและอดกลั้น ใช้ปัญญา ไม่ใช่อารมณ์ ปรียากัน และโอนอ่อนผ่อนตามกันด้วยเหตุผล โดยถือว่าความคิดที่แตกต่างกันนั้น มิใช่เหตุที่จะ ทำให้เป็นข้อขัดแย้ง โต้เถียง เพื่อเอาแพ้เอาชนะกัน แต่เป็นเหตุสำคัญที่จะช่วยให้เกิด ความกระฉ่างแจ้ง ทั้งในวิถีทางและวิธีการปฏิบัติงาน...”

พระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๑

สารจาก

ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

ตลอด 1 ทศวรรษที่ผ่านมา สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ได้ทำหน้าที่ในการประสานงาน และพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลครอบคลุมทั้งระบบ ตั้งแต่การกำหนด ตรวจสอบรับรอง ควบคุม และส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตร ตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค รวมทั้งเจรจาแก้ไขปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อปรับปรุงและยกระดับคุณภาพ สินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้มีคุณภาพและความปลอดภัยเทียบเท่าหรือสอดคล้องกับมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ หรือ Codex องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ หรือ OIE และอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ หรือ IPPC ซึ่งจะเป็นการยกระดับสินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้มีคุณภาพและความปลอดภัย สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ปัจจุบันมีมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) แล้วทั้งสิ้น 203 เรื่อง ครอบคลุมสินค้าทั้ง พืช ประมง และปศุสัตว์ จำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ มาตรฐานสินค้า มาตรฐานระบบการผลิต และมาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2551 ทำให้บทบาทของ มกอช. มีความเข้มแข็งมากขึ้น เพราะพระราชบัญญัตินี้ ถือเป็นเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร ตั้งแต่ระดับฟาร์ม การแปรรูป และการขนส่งสินค้าเกษตร จนถึงผู้บริโภค ซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้นำเข้าสินค้าเกษตรไทยไปยังประเทศนั้นๆ รวมถึงเป็นเครื่องมือในการเจรจาสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนสร้างความเท่าเทียม โดย มกอช. ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของ มกอช. ที่รับผิดชอบหลายประการ และยังได้ออกอนุบัญญัติหรือกฎหมายลำดับรอง เพื่อเสริมสร้างกลไกการบังคับใช้กฎหมายและเป็นแนวปฏิบัติให้กับผู้ประกอบการแล้วจำนวน 22 ฉบับ เช่น กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบกิจการเกี่ยวกับสินค้าเกษตร พ.ศ. 2552 ร่างกฎกระทรวงกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ หรือ เครื่องหมายรับรอง Organic Thailand โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2555 ที่ผ่านมา

เพื่อตอกย้ำความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของสินค้าเกษตรไทย มกอช. ได้นำระบบตามสอบแหล่งผลิตสินค้าเกษตรด้วยหมายเลขรหัสสากล (Serial Global Location Number ; SGLN) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริโภคสามารถตามสอบสินค้าเกษตรได้ถึงแปลงปลูก/ฟาร์มเลี้ยง สำหรับในส่วนของผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของวัตถุดิบ โรงงานผู้ผลิต วันที่ผลิต วันหมดอายุ วันส่งสินค้า และข้อมูลอื่นๆ ได้อัตโนมัติโดยผ่านเทคโนโลยี Electronic Product Code Standard (EPC Standard) ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในห่วงโซาอาหาร ลดต้นทุนการขนส่ง และทำให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรของไทย โดยปัจจุบันมีการใช้รหัสสากลกับ มะม่วง เนื้อไก่ เนื้อสุกร และเนื้อโค

นอกจากนี้ มกอช. ยังเป็นหน่วยงานกลางระดับชาติ หรือ National Contact Point ทำหน้าที่ในการแจ้งกฎระเบียบและมาตรการ (Natitication) ใหม่ ๆ ที่จะมมีผลบังคับใช้ในอนาคต หรือบังคับใช้แล้วในกรณีของมาตรการฉุกเฉินของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกทั้ง 157 ประเทศในความตกลง 2 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช หรือที่เรียกว่า SPS และความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า หรือที่เรียกว่า TBT รวมทั้ง จัดทำท่าทีของประเทศในการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชภายใต้องค์การการค้าโลกซึ่งจะมีการประชุมปีละ 3 ครั้ง เพื่อให้ผลการประชุมก่อประโยชน์ต่อไทย รวมทั้งป้องกันผลกระทบด้านลบต่อไทยด้วย

ในฐานะหน่วยงานหลักด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร มกอช. ยังคงมุ่งมั่นในการสร้างความปลอดภัยอาหารของประเทศด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร และสร้างความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรภายใต้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน (Q) ให้เกิดขึ้นในใจของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้มาตรฐานสินค้าเกษตรไทยเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วโลก ตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์มาตรฐาน ความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร ปี 2553 – 2556 ที่ว่า “สร้างมาตรฐานและความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อคนไทยและตลาดโลก (Standard and Safety for All)”

นายศักดิ์ชัย ศรีบุญชื้อ

ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

สารบัญ

พระบรมราชโองการ	4
สารจากผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	6
ผู้บริหารสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	10
ผู้เกี่ยวข้อง	13
ที่ปรึกษาสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	14
ความเป็นมา สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	16
อำนาจหน้าที่ / วัตถุประสงค์	18
พันธกิจ / เป้าหมาย มกอช.	19
ยุทธศาสตร์	20
การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	22
อัตรากำลัง ปีงบประมาณ 2555	23
สรุปผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555	26
เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์	28
การรักษาระบบคุณภาพด้านการรับรองระบบงาน	30
โครงการพัฒนาขีดความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อเข้าสู่การเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญทางห้องปฏิบัติการ ระยะที่ 2	32
หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	34
มาตรฐานสินค้าเกษตร: เส้นทางสู่ความปลอดภัยอาหารของประเทศ	36
มกอช. : หน่วยงานประสานงานระดับชาติของไทย สำหรับความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช	42
กลไกสำคัญในการเปิดตลาดและแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรและอาหารของไทยกับประเทศคู่ค้า	48
ความสำเร็จของการร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ	52
แนวทางการนำระบบควบคุมอาหารมาใช้ในประเทศ	58
การผลักดัน SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	60
เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการตามสอบสินค้าเกษตรแก่ผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดเล็ก	62
มกอช. กับ การอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร	64

สร้างความมั่นใจสินค้า GI “ผ้าไหมยกดอกลำพูน” ด้วยระบบการตามสอบ	66
ตลาดสินค้าเกษตรและอาหารในต่างประเทศ	68
ก้าวแรกของเส้นทางการผลิตข้าวสารคุณภาพ	72
ก้าวที่สองของโครงการ Q อาสา สู่ห้องดินและกลุ่มเกษตรกร	74
การประชาสัมพันธ์มาตรฐานสินค้าเกษตร ให้กว้างไกล...สู่ใจเกษตรกร	76
การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร	78
กิจกรรมพิเศษ	
บันทึกเทปกล่าวอาเศียรวาท เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 5 ธันวาคม 2554	84
งานแถลงข่าว “เปิดฤดูกาลส่งออกผลไม้มาลัยรังสี 2555”	85
โครงการประชาสัมพันธ์เครื่องหมาย Q ภายใต้แนวคิด รู้จัก เข้าใจ เครื่องหมาย Q	86
พิธีมอบป้ายคิว และป้ายมาตรฐานสินค้าตลาดไท	87
การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ความพร้อมของสินค้าเกษตรไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”	88
การศึกษาดูงานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ในการประเมินความเสี่ยง ในด้าน SPS ให้แก่เจ้าหน้าที่ สปป. ลาว	89
เปิดฉายภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์ เรื่อง Q MAN เกษตรกรไทย หัวใจหล่อมาก	90
มาตรฐานสินค้าเกษตร	93
ประกาศเป็นมาตรฐานทั่วไป	
ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551	
(จำนวน 203 เรื่อง)	
มาตรฐานสินค้า 79 เรื่อง	95
มาตรฐานระบบการผลิต 91 เรื่อง	99
มาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป 33 เรื่อง	105
ทะเบียนห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหารที่ขึ้นทะเบียนกับ มกอช. ประจำปี 2555	108
คำย่อ	110

ผู้บริหารสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

นายศักดิ์ชัย ศรีบุญซื่อ

ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

นายวิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข

รองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

นางนันทิยา อุ่นประเสริฐ

รองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

นายวิทวัสก์ สารศาลิน

เลขานุการกรม

นางสาวดุจเดือน ศศะนาวิน

ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

นายพิศาล พงศาพิชณ์

ผู้อำนวยการสำนักกำหนดมาตรฐาน

ผู้บริหารสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

นายเสน่ห์ เครือแก้ว

ผู้อำนวยการสำนักรับรองมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ

นายพรพรหม ชัยฤทธิไชย

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ

นางสุริย์รัตน์ อัมฤคขจร

กลุ่มตรวจสอบภายใน

นางสุภาภรณ์ อมรมราภิบาล

กลุ่มพัฒนาระบบงาน

ผู้เชี่ยวชาญ

นายอนันต์ วิเศษธนา

ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักควบคุมมาตรฐาน

นายชัยศิริ มหันตชัยสกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสุขอนามัยสัตว์
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมมาตรฐาน

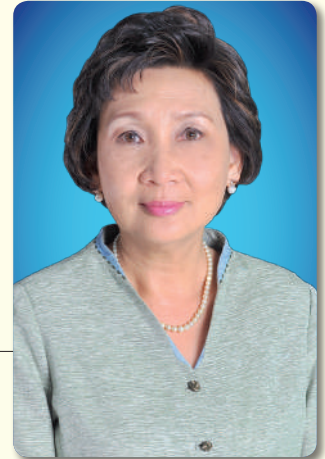
นายยุทธนา นรภูมิพิทักษ์

ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจประเมิน
ระบบงานรับรองมาตรฐาน

ที่ปรึกษาสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
นายแพทย์ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์

นางสาวเมทนี สுகนธรักษ์

นายสัญญา ตันตยากรณ์

ดร. อุทัย พิสนเทศ

นายปรการ วีรกุล

นางนิตยา ขจรเวหาศน์

นายมนตรี กฤษณียไพบูลย์

นางภัทราธิป วัชรโกมลพันธ์

นายรังสรรค์ นิमितสวรรณค์

สืตวแพทยหรงศศอร คณะรตน์

นายพรศิลปี พืชรินทรตนะกุล

นายวิชา ธิติประเสริฐ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

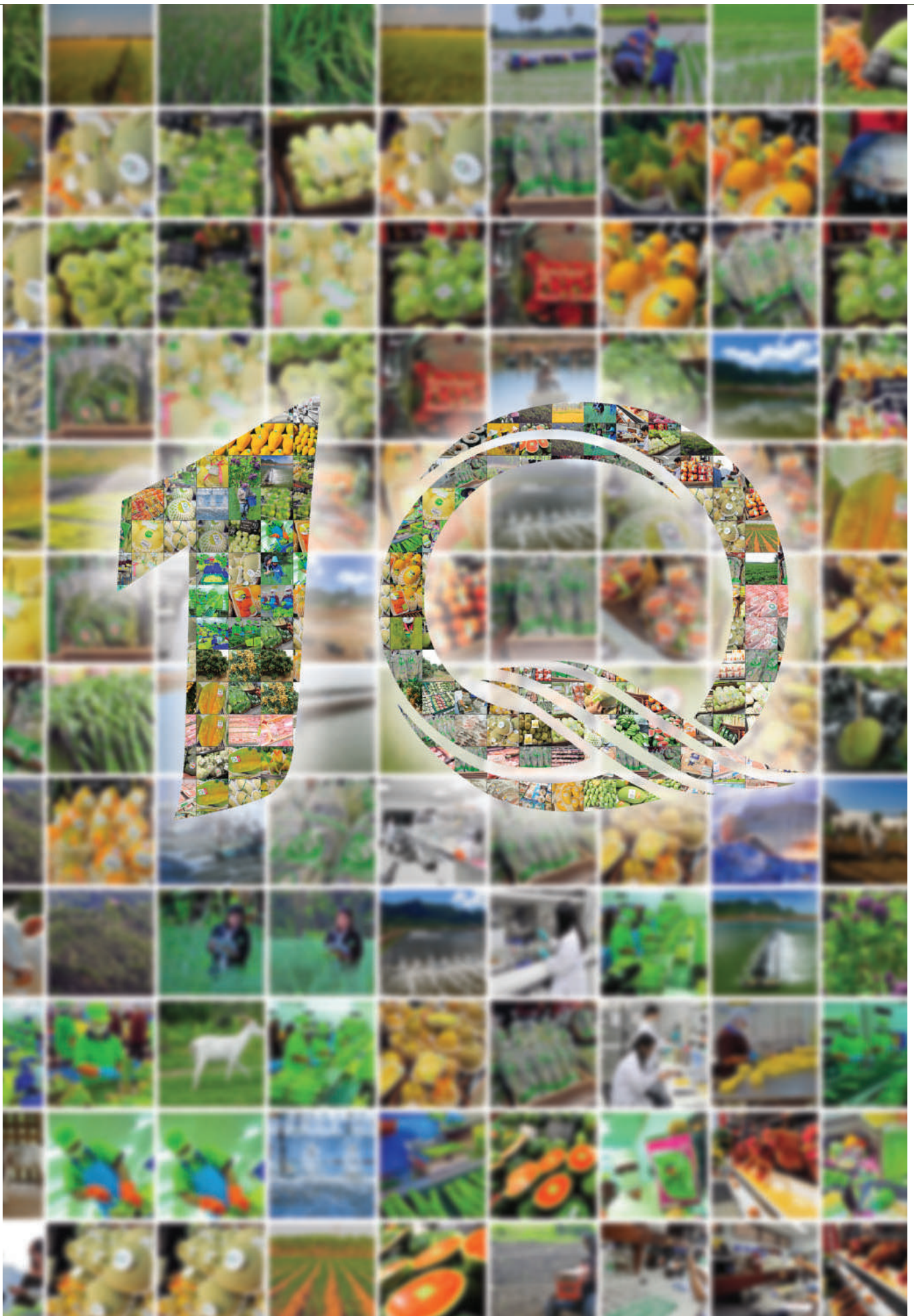

ความเป็นมา

นับตั้งแต่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ในฐานะผู้ร่วมก่อตั้งร่วมกับประเทศอื่นๆ อีก 80 ประเทศ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2537 มีการบังคับใช้ความตกลงด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS) ที่กำหนดกติกาให้ประเทศต่างๆ ใช้มาตรการด้านมาตรฐานและความปลอดภัยอาหาร ควบคุมการส่งออกนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร ทำให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตระหนักถึงความสำคัญในการแข่งขันทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหารในต่างประเทศที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้จัดตั้ง สำนักงานมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร (สมก.) ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขึ้นในปี พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานและพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มุ่งการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จในการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตร และในวันที่ 9 ตุลาคม 2545 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) จึงได้รับการจัดตั้งขึ้น ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการให้เป็นหน่วยงานระดับกรม ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้ มกอช. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อเร่งรัดพัฒนาและส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

ปี 2554 มกอช. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางาน (พ.ศ. 2554-2556) มีการปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ กรอบอัตรากำลัง เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยมีภารกิจเป็นหน่วยงานกลาง ด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร กำหนด ตรวจสอบรับรอง ควบคุม และส่งเสริมมาตรฐานสินค้าเกษตรตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภคตลอดจนการเจรจาแก้ไขปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อปรับปรุงและยกระดับคุณภาพ สินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งเพื่อให้มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

อำนาจหน้าที่

- 1 ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2 เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการกำหนด การตรวจสอบรับรอง การควบคุม การส่งเสริม และการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศ
- 3 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยสินค้าเกษตร และอาหาร รวมทั้งกำกับดูแล ฝ้าระวัง และเตือนภัย
- 4 ประสานงาน กำหนดท่าที และร่วมเจรจาแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค ด้านมาตรการที่มีใช้ภาษี และด้านการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ
- 5 เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศด้านคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้งการดำเนินการภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหารในความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า
- 6 เป็นหน่วยรับรองผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศ
- 7 เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
- 8 ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

มกอช.เป็นองค์กรนำด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารสู่ระดับสากล

พันธกิจ

- 1 เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร
- 2 กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้สอดคล้องกับสากล
- 3 รับรองระบบงานของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 4 เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานและกำหนดท่าทีของประเทศด้านการมาตรฐานกับองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ และร่วมเจรจาเทคนิค สุขอนามัย และสุขอนามัยพืชสำหรับสินค้าเกษตรและอาหาร ทั้งระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี
- 5 ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร
- 6 เป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร การเตือนภัย และการเชื่อมโยงข้อมูลทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ
- 7 ส่งเสริม เผยแพร่ การมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ไปใช้ตลอดห่วงโซ่อาหาร
- 8 ศึกษา วิจัยและพัฒนาการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับฟาร์มถึงผู้บริโภค
- 9 พัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และทั่วถึง

เป้าหมาย มกอช.

สินค้าเกษตรและอาหาร และระบบการจัดการคุณภาพการผลิต มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1

พัฒนาและผลักดันมาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยให้เกิดการยอมรับในระดับสากล

เป้าประสงค์

- มาตรฐานสินค้าเกษตรได้รับการยอมรับในระดับสากล

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนมาตรฐานที่จัดทำแล้วเสร็จ (เรื่อง)
- การให้บริการข้อมูลด้านมาตรฐานและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร (เรื่อง)
- จำนวนมาตรฐานที่ได้รับการส่งเสริม (เรื่อง)
- กระบวนการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารมีความสอดคล้องกับสากล (ร้อยละ)

กลยุทธ์

- พัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตร โดยการมีส่วนร่วมครอบคลุมทั้งห่วงโซ่สินค้าเกษตรและอาหาร และสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ
- พัฒนาศักยภาพในการร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ
- ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการนำมาตรฐานสินค้าเกษตรไปใช้
- พัฒนาระบบสารสนเทศด้านการมาตรฐาน

กิจกรรม

- การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
- การพัฒนาระบบสารสนเทศ
- การส่งเสริมและสนับสนุนการนำมาตรฐานสินค้าเกษตรไปใช้

ยุทธศาสตร์ที่ 2

พัฒนาระบบการตรวจสอบรับรองและควบคุมกำกับสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐาน

เป้าประสงค์

- ระบบการตรวจสอบรับรองและควบคุมกำกับดูแลสินค้าเกษตรเป็นที่ยอมรับ

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- หน่วยงานตรวจสอบรับรองทั้งภาครัฐและเอกชนได้รับการรับรองและตรวจติดตามจาก มกอช. (หน่วยรับรองระบบงาน)
- ความสำเร็จของการตรวจติดตามหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก มกอช. (ร้อยละ)
- ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบงาน ISO/IEC 17025 ขึ้นทะเบียนกับ มกอช. (ร้อยละ)
- ความสำเร็จในการควบคุม (ร้อยละ)

กลยุทธ์

- จัดระบบและดำเนินการตรวจสอบรับรองให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล
- พัฒนาระบบการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรให้เข้าสู่มาตรฐาน
- สร้างความมั่นใจในคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร

กิจกรรม

- การรับรองและตรวจติดตามหน่วยงานตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานสากล
- การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ภายใต้แผนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์แห่งชาติ
- การกำกับ ดูแล และควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3

ปกป้องและรักษาผลประโยชน์สินค้าเกษตรและอาหารของไทย

เป้าประสงค์

- สินค้าเกษตรและอาหารได้มาตรฐานคุณภาพและปลอดภัย

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- การเผยแพร่ข้อมูลด้านกฎระเบียบสู่สาธารณะชน (เรื่อง)
- ปัญหาสินค้าเกษตรและอาหารส่งออกได้รับการแก้ไข (เรื่อง/ร้อยละ)

กลยุทธ์

- ดำเนินการเชิงรุกในการเจรจาและแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรและอาหาร
- จัดทำและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร
- พัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลยุทธศาสตร์มาตรฐาน ความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร

กิจกรรม

- การประชุมเจรจาเพื่อสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหาร
- การดำเนินงานด้านความปลอดภัยอาหาร (Food Safety)

ยุทธศาสตร์ที่ 4

บริหารองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

- มีการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อการยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและการส่งมอบบริการ

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์

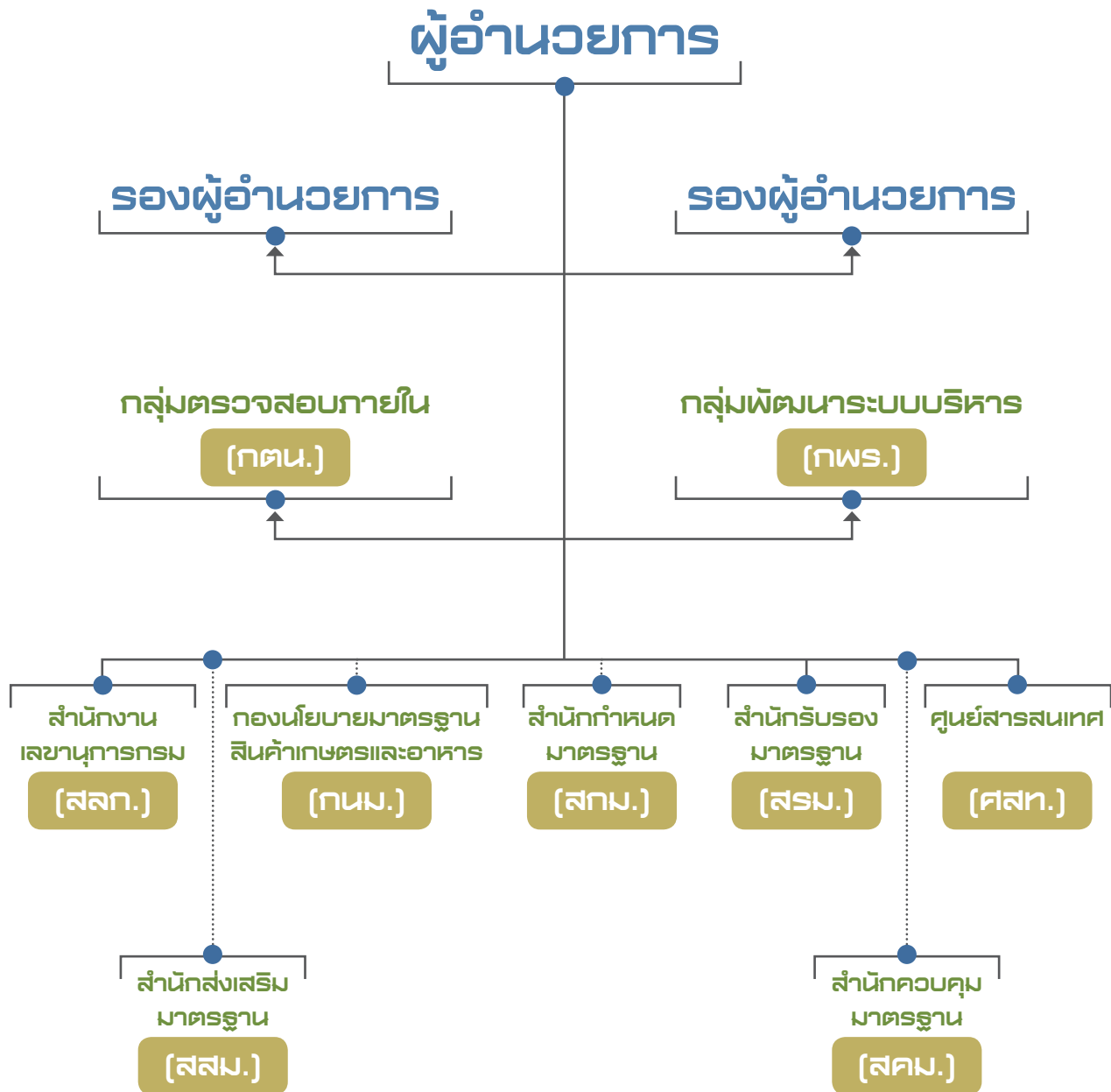
- พัฒนาระบบงานและรูปแบบการทำงาน
- ผลักดันและพัฒนากาการบริหารจัดการให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

กิจกรรม

- การส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร

การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

หมายเหตุ : เป็นการแบ่งส่วนราชการภายใน

อัตรากำลัง ปีงบประมาณ 2555

จำนวนข้าราชการพลเรือน

หน่วยงาน	จำนวน	เพศ			วุฒิการศึกษา			
		(อัตรา)	ชาย	หญิง	ป.เอก	ป.โท	ป.ตรี	ต่ำกว่าป.ตรี
ผู้บริหาร	3		2	1	1	-	2	-
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	3		-	3	-	2	1	-
กลุ่มตรวจสอบภายใน	1		-	1	-	-	1	-
สำนักงานเลขานุการกรม	19		8	11	-	4	12	3
กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร	30		12	18	2	20	7	1
สำนักกำหนดมาตรฐาน	42		6	36	3	23	16	-
สำนักรับรองมาตรฐาน	39		12	27	1	23	15	-
ศูนย์สารสนเทศ	16		5	11	1	5	10	-
สำนักควบคุมมาตรฐาน	9		2	7	-	4	5	-
สำนักส่งเสริมมาตรฐาน	10		3	7	-	6	2	2
รวม	172		50	122	8	87	71	6

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2555

จำนวนพนักงานราชการ

หน่วยงาน	จำนวน	เพศ			วุฒิการศึกษา			
		(อัตรา)	ชาย	หญิง	ป.เอก	ป.โท	ป.ตรี	ต่ำกว่าป.ตรี
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	2		-	2	-	-	2	-
กลุ่มตรวจสอบภายใน	2		-	2	-	-	2	-
สำนักงานเลขานุการกรม	14		5	9	-	-	12	2
กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร	7		2	5	-	-	7	-
สำนักกำหนดมาตรฐาน	7		-	7	-	-	6	1
สำนักรับรองมาตรฐาน	7		1	6	-	-	7	-
ศูนย์สารสนเทศ	5		1	4	-	-	4	1
สำนักควบคุมมาตรฐาน	1		1	-	-	-	1	-
สำนักส่งเสริมมาตรฐาน	5		4	1	-	-	5	-
รวม	50		14	36	-	-	46	4

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2555

ผลการดำเนินงานที่สำคัญในรอบปี 2555

สรุปผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

ตัวชี้วัดการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำ หนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนิน งาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วงน้ำ หนัก	
มิติกายนอก (น้ำหนัก : ร้อยละ 70)											
1.ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง(น้ำหนัก:ร้อยละ 30)											
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์		30						3.5325	3.5325	105.9750	
2.ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง (น้ำหนัก:ร้อยละ 10)											
3.ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ (น้ำหนัก:ร้อยละ 10)											
4. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (น้ำหนัก : ร้อยละ 25)											
ตัวชี้วัดที่ 4.1 จำนวนมาตรฐานสินค้าเกษตรที่จัดทำแล้วเสร็จ	เรื่อง	6	23	24	25	26	27	27	5.0000	0.3000	
ตัวชี้วัดที่ 4.2 จำนวนมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ได้รับการส่งเสริม	เรื่อง	6	3	4	5	6	7	7	5.0000	0.3000	
ตัวชี้วัดที่ 4.3 จำนวนขอขบขั่ยที่ได้รับการรับรอง	หน่วยงาน ขอขบขั่ย	6	11	12	13	14	15	14	4.0000	0.2400	
ตัวชี้วัดที่ 4.4 ความสำเร็จในการควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร	ร้อยละ	7	60	65	70	75	80	96.49	5.0000	0.3500	
ตัวชี้วัดที่ 5 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร หน่วยรับรอง (CAB) และการกำหนดมาตรฐาน	ร้อยละ	7	65	70	75	80	85	N/A	1.0000	0.0700	
ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	ร้อยละ	3	65	70	75	80	85	N/A	1.0000	0.0300	
มิติกายใน (น้ำหนัก : ร้อยละ 30)											
ตัวชี้วัดที่ 7 ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5	5.0000	0.1500	
ตัวชี้วัดที่ 8 ความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน	ร้อยละ	2.5	85	87.5	90	92.5	95	87.88	2.152	0.0538	
ตัวชี้วัดที่ 9 การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	1	70	71	72	73	74	64.71	1.0000	0.0100	
ตัวชี้วัดที่ 10 การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ	1.5	91	92	93	94	95	82.52	1.0000	0.0150	

ตัวชี้วัดการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำ หนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนนที่ ได้	คะแนน ต้องนำ หนัก
ตัวชี้วัดที่ 11 ระดับความสำเร็จของปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับเป้าหมายผลผลิตตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย (ร้อยละ 5)										
ตัวชี้วัดที่ 11.1 จำนวนมาตรฐานที่จัดทำแล้วเสร็จ	ระดับ	0.833	1 (21)	2 (22)	3 (23)	4 (24)	5 (25)	27	5.0000	0.0417
ตัวชี้วัดที่ 11.2 การให้บริการข้อมูลด้านมาตรฐานและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร	ระดับ	0.833	1 (160)	2 (170)	3 (180)	4 (190)	5 (200)	202	5.0000	0.0417
ตัวชี้วัดที่ 11.3 จำนวนหน่วยรับรองที่ได้รับ การรับรอง (หน่วย - ขอบข่าย)	ระดับ	0.833	1 (11)	2 (12)	3 (13)	4 (14)	5 (15)	14	4.0000	0.0333
ตัวชี้วัดที่ 11.4 การเผยแพร่ข้อมูลด้านกฎระเบียบสู่สาธารณชน	ระดับ	0.833	1 (0)	2 (1)	3 (2)	4 (3)	5 (4)	125	5	0.04165
ตัวชี้วัดที่ 11.5 จำนวนมาตรฐานที่ได้รับการส่งเสริม	ระดับ	0.834	1 (1)	2 (2)	3 (3)	4 (4)	5 (5)	5	5.0000	0.0417
ตัวชี้วัดที่ 11.6 ปัญหาสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการแก้ไข	ระดับ	0.834	1 (1)	2 (2)	3 (3)	4 (4)	5 (5)	125	5	0.0417
ตัวชี้วัดที่ 12 ความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยั ดพลังงานของส่วนราชการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	2	2	0.04
ตัวชี้วัดที่ 13 ความสำเร็จของการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร	ระดับ	5	1	2	3	4	5	N/A	1.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 14 ความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ	ระดับ	5	1	2	3	4	5	10	5.0000	0.2500
ตัวชี้วัดที่ 15 ความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์การ	ระดับ	5	1	2	3	4	5	3	3.0000	0.1500
รวม		100								3.4844

เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรอินทรีย์

เกษตรอินทรีย์ (organic agriculture)

หมายถึง ระบบการจัดการการผลิตด้านการเกษตรแบบองค์รวม ที่เกื้อหนุนต่อระบบนิเวศ รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ วงจรชีวภาพ โดยเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติ หลีกเลี่ยงการใช้วัตถุอันตรายจากการสังเคราะห์และไม่ใช้พืช สัตว์ หรือจุลินทรีย์ ที่ได้มาจากเทคนิคการดัดแปรพันธุกรรม (genetic modification) มีการจัดการกับผลิตภัณฑ์โดยเน้นการแปรรูปด้วยความระมัดระวัง สภาพการเป็นเกษตรอินทรีย์และคุณภาพที่สำคัญในทุกขั้นตอน ทำให้เกษตรอินทรีย์มีความสำคัญและได้รับความเชื่อถือจากผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้จัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเกษตรอินทรีย์และยกระดับเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในประเทศและระดับระหว่างประเทศ ดังนี้

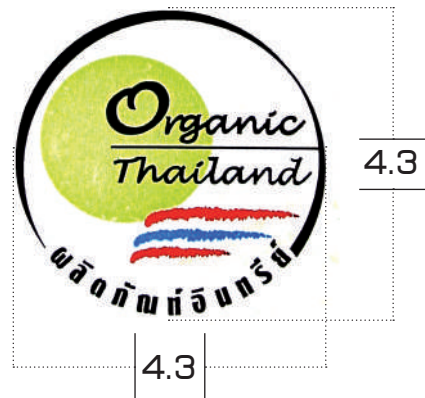
1. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
เล่ม 1 : การผลิต แปรรูป แสดงฉลาก และจำหน่ายผลิตผลและผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์
2. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
เล่ม 2 : ปศุสัตว์อินทรีย์
3. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
เล่ม 3 : อาหารสัตว์น้ำอินทรีย์
4. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
เล่ม 4 : ข้าวอินทรีย์
5. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
เล่ม 5 : ปลาสดอินทรีย์
6. มาตรฐานการเลี้ยงกุ้งทะเลระบบอินทรีย์

สำหรับเครื่องหมายรับรองเกษตรอินทรีย์ที่ใช้อยู่ คือ เครื่องหมายรับรอง Organic Thailand ซึ่ง กรมวิชาการเกษตรใช้มาตั้งแต่ปี 2545 และมีหน่วยรับรอง อื่นทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เห็นชอบ ที่จะใช้เครื่องหมายรับรอง Organic Thailand และจากการสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการที่ทำการผลิต เกษตรอินทรีย์เพื่อการค้าส่วนใหญ่สนับสนุนเครื่องหมาย รับรอง Organic Thailand เนื่องจากใช้กันมานาน เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตรจึงให้ใช้เครื่องหมายรับรองเกษตรอินทรีย์ (Organic Thailand) เป็นเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรอินทรีย์ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐาน สินค้าเกษตร พ.ศ.2551 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2555 อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมายและ การแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน (ฉบับที่..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ซึ่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวเป็นการออกกฎกระทรวง เพิ่มเติมจากกฎกระทรวงลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมายและการแสดงเครื่องหมายรับรอง มาตรฐานกับสินค้าเกษตร พ.ศ. 2553 ที่ประกาศ บังคับใช้แล้ว (เครื่องหมาย Q) และขณะนี้ร่างกฎกระทรวง ดังกล่าว อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับแสดง กับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป สำหรับสินค้าเกษตรอินทรีย์ มีลักษณะเป็นรูปวงกลมขอบ สีดำ พื้นสีขาว ด้านล่างมีอักษรว่า “ผลิตภัณฑ์อินทรีย์” สีเขียวเข้ม ภายในมีรูปวงกลมสีเขียวอ่อน และมีอักษร ภาษาอังกฤษว่า “Organic” สีเขียวเข้มอยู่เหนืออักษร ภาษาอังกฤษว่า “Thailand” สีดำ ได้อักษรภาษาอังกฤษ มีลายเส้นสามเส้น สีแดง สีน้ำเงิน และ สีแดง ตามลำดับ โดยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานจะมีขนาดเท่าใดก็ได้ แต่จะต้องมีสัดส่วนตามแบบที่ระบุไว้ในท้ายกฎกระทรวง ดังนี้

การรักษาระบบคุณภาพ ด้านการรับรองระบบงาน

องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) เน้นให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานระหว่างประเทศเป็นแนวทางในการตรวจสอบและรับรองสินค้า โดยยึดหลักการไม่เลือกปฏิบัติ มีความโปร่งใส และไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าโดยไม่จำเป็น ดังนั้นองค์การการค้าโลกจึงให้ความสำคัญกับการรับรองระบบงาน (Accreditation) เพราะเป็นกระบวนการทวนสอบความสามารถหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศผู้ส่งออก ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจว่าสินค้าที่ผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่ต้องการ

สำหรับการรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย มกอช. ได้ให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรองทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวน 9 หน่วยงาน มีเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองจากหน่วยรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practices : GMP) และมาตรฐานระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Hazard Analysis and Critical Control Point : HACCP) จำนวน 885 ราย และมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) จำนวน 3,821 ราย

การได้รับการยอมรับความเท่าเทียม ด้านการรับรองระบบงานจากองค์การ ระหว่างประเทศ

ภายหลังจากการได้รับการยอมรับความเท่าเทียมกันด้านการรับรองระบบงานจากองค์การภูมิภาคแปซิฟิกว่าด้วยการรับรองระบบงาน (Pacific Accreditation Cooperation: PAC) มกอช. จะต้องรักษาสถานะการยอมรับความเท่าเทียมให้คงอยู่ตลอดไป โดยการรักษามาตรฐานการรับรองระบบงานให้มีความสอดคล้องตามข้อกำหนดระหว่างประเทศในการเป็นหน่วยรับรองระบบงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการตรวจติดตาม (Follow up) จากผู้ตรวจประเมินของ PAC และองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน (International Accreditation Forum: IAF) เป็นประจำทุก 2 ปี

มกอช. ได้ดำเนินการวิเคราะห์และทวนสอบความสอดคล้องของระบบคุณภาพของ มกอช. กับมาตรฐานระหว่างประเทศ ทั้งเอกสารคู่มือระบบคุณภาพ ผลการปฏิบัติงานการรับรองระบบงาน การตรวจติดตามระบบ

คุณภาพภายในซึ่งกำหนดให้ตรวจประเมินทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน หากพบว่ามีข้อปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการดำเนินงาน มกอช. ต้องวิเคราะห์หาสาเหตุและกำหนดแนวทางการแก้ไข รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ นอกจากนี้ยังต้องติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหานั้นเพื่อให้ดำเนินการรับรองระบบงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ ผลจากการดำเนินการรับรองระบบงานและการรักษาระบบคุณภาพของ มกอช. ทั้งหมด จะถูกนำไปรายงานในการประชุมคณะผู้บริหารระดับสูง (Management Review) เพื่อทบทวนการดำเนินงานและกำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบคุณภาพขององค์กรต่อไป

ผลการตรวจติดตามจากองค์การภูมิภาคแปซิฟิกว่าด้วยการรับรองระบบงาน (Pacific Accreditation Cooperation: PAC)

หลังจากได้รับการยอมรับความเท่าเทียมแล้ว PAC ได้มาติดตามการดำเนินการรับรองระบบงานเมื่อปลายปี 2554 ซึ่งผลการตรวจติดตาม มกอช. ไม่มีข้อบกพร่อง แต่พบข้อกังวลในเรื่องเอกสารการประเมินการฝึกอบรม ซึ่ง มกอช. ได้เร่งดำเนินการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและกำหนดแนวทางการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ แล้วเสนอแนวทางการแก้ไขดังกล่าวให้ผู้ประเมินความเท่าเทียมพิจารณาการแก้ไข ผลจากการวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการป้องกันปัญหาของ มกอช. ที่มีประสิทธิภาพและดำเนินการอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้ประเมินความเท่าเทียมยอมรับการแก้ไขข้อกังวลและคงสถานะการยอมรับความเท่าเทียมกันด้านการรับรองระบบงานของ PAC ต่อไป

จากการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งดังกล่าว ถือเป็นหัวใจสำคัญของการรักษาระบบคุณภาพขององค์กรที่จะนำไปสู่การยอมรับในระดับสากลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ มกอช. ได้รับความเชื่อมั่นในผลการรับรองระบบงานจากหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ อันเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภคในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย และเป็นการอำนวยความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศต่อไป

โครงการพัฒนาขีดความสามารถ ห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อเข้าสู่การเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความ ชำนาญทางห้องปฏิบัติการ ระยะที่ 2

ในปี 2554 มกอช. ได้ดำเนินงานโครงการพัฒนาขีดความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อเข้าสู่การเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญทางห้องปฏิบัติการ (Proficiency Testing Provider: PT Provider) ระยะที่ 1 โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรห้องปฏิบัติการให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านเทคนิคและข้อกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นต่อการเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญทางห้องปฏิบัติการ โดยจัดการฝึกอบรมในหลักสูตรที่จำเป็นต่างๆ เช่น ข้อกำหนดระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการและการตรวจติดตามคุณภาพภายในตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025:2005 การควบคุมเครื่องมือและการประเมินผลการสอบเทียบ การควบคุมคุณภาพผลการทดสอบทางเคมี การควบคุมคุณภาพผลการทดสอบทาง

จุลชีววิทยา ข้อกำหนดในการจัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญตามมาตรฐาน ISO/IEC 17043:2010 เป็นต้น รวมถึงจัดศึกษาดูงานการเป็นหน่วยงานผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญ ผลการดำเนินโครงการในระยะที่ 1 เป็นการประเมินศักยภาพของห้องปฏิบัติการ และนำมาสรุปและประเมินผลเพื่อคัดเลือกห้องปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่พร้อมจะเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญทางห้องปฏิบัติการเข้าสู่โครงการระยะที่ 2

การดำเนินงานในระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญทางห้องปฏิบัติการทางด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17043 : 2010 ซึ่งผลการคัดเลือกพบว่า มีห้องปฏิบัติการที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 2 แห่ง คือ

1. สถาบันวิจัยอาหารสัตว์น้ำจืด กรมประมง
ขอข่ายในการเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญ
คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของอาหาร
(Proximate analysis) ในอาหารสัตว์น้ำ

2. สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์
กรมปศุสัตว์ ขอข่ายในการเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบ
ความชำนาญคือ การตรวจสอบสารปฏิชีวนะตกค้าง
ในเนื้อสัตว์ (Micro assay) ยาสัตว์ตกค้างกลุ่ม
เบต้าอะโกนิสต์ (Beta-agonist) ปัสสาวะสุกร (urine)
ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (Standard plate count) และ
เชื้อโคลิฟอร์ม (Coliform) ในน้ำนมดิบ

โครงการดังกล่าวมีการให้คำปรึกษาด้านระบบ
การบริหารงานและด้านวิชาการแก่ห้องปฏิบัติการ เช่น
การจัดทำคู่มือคุณภาพ เอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน
และเอกสารวิธีปฏิบัติงานรวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
การเตรียมตัวอย่างทดสอบความชำนาญ การวิเคราะห์
สถิติที่ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพตัวอย่าง การจัดทำ
ค่ากำหนด (Assigned value) และการทดสอบความชำนาญ
เป็นต้น

เมื่อเสร็จสิ้นโครงการระยะที่ 2 แล้ว คาดว่า
ห้องปฏิบัติการที่เข้าร่วมโครงการฯ จะมีระบบบริหาร
งานและเอกสารด้านระบบคุณภาพที่ครบถ้วนมีความรู้
ความชำนาญด้านเทคนิควิชาการสอดคล้องตามมาตรฐาน
การเป็นผู้จัดโปรแกรมทดสอบความชำนาญ (ISO/IEC
17043 : 2010) สามารถวางแผนการจัดโปรแกรม
ทดสอบความชำนาญและเตรียมตัวอย่างทดสอบความ
ชำนาญ ในการเป็นหน่วยจัดโปรแกรมทดสอบความ
ชำนาญทางด้านจุลชีววิทยา และ/หรือทางเคมี ได้อย่าง
มีประสิทธิภาพต่อไป

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Certification Scheme for Good Agricultural Practices) ใช้เป็นข้อกำหนดในการดำเนินงานร่วมกับระบบบริหารงานคุณภาพ ISO/IEC Guide 65 และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง เช่น ISO/IEC 17007 โดยเอกสารหลักเกณฑ์ฉบับนี้ได้ครอบคลุมขอบข่าย 3 ด้าน ประกอบด้วย พืช สัตว์ และประมง ดังนั้นหน่วยรับรองที่ประสงค์จะให้บริการตรวจรับรองและออกใบรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) จะต้องนำหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีนี้ไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าหน่วยรับรองจะสามารถตรวจประเมินให้การรับรองแก่ผู้ประกอบการตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) ได้ในทิศทางเดียวกัน และได้รับความเชื่อมั่นว่าใบรับรองที่ได้รับจะแสดงถึงการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีตามวัตถุประสงค์และข้อกำหนดของมาตรฐานนั้นๆ

โดยในขั้นตอนของการจัดทำหลักเกณฑ์ฉบับนี้ มกช. ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการตามหลักสากลทุกประการ ทั้งนี้ก่อนที่จะจัดพิมพ์และเผยแพร่หลักเกณฑ์ดังกล่าว มกช. ได้รับข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงหลักเกณฑ์จนได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ นักวิชาการ หน่วยรับรองภาครัฐ และหน่วยรับรองภาคเอกชน หลักเกณฑ์ฉบับนี้ยังได้อ้างอิงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ

เนื้อหาหลักในหลักเกณฑ์ฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1** ข้อกำหนดทั่วไป ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติทั่วไปสำหรับผู้ผลิต ทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม และหน่วยรับรอง
- ส่วนที่ 2** การรับรองแบบกลุ่ม เป็นข้อปฏิบัติเฉพาะสำหรับผู้ผลิตที่รวมเป็นกลุ่มมีสถานภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

ส่วนที่ 3 เป็นข้อปฏิบัติเฉพาะสำหรับหน่วยรับรอง สำหรับรายการตรวจประเมินในแต่ละขอบข่าย สินค้าเกษตร เช่น พืช ปศุสัตว์และประมง หน่วยรับรองอาจกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมหรือใช้รายการตรวจประเมินที่หน่วยราชการจัดทำขึ้นไว้แล้วก็ได้

ประโยชน์ของหลักเกณฑ์ฉบับนี้ เพื่อทำให้ง่ายต่อหน่วยรับรองที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการตรวจประเมิน เพื่อให้การรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 โดยที่หน่วยรับรองเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ภายในองค์กรตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้การตรวจประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเป็นไปแนวทางเดียวกันและทำให้เกิดความน่าเชื่อถือและเชื่อมั่นต่อใบรับรองที่หน่วยรับรองออกให้แก่ผู้ผลิต

มาตรฐานสินค้าเกษตร: เส้นทางสู่ความปลอดภัยอาหารของประเทศ

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) ซึ่งปัจจุบันมี มกษ. จำนวน 203 เรื่อง โดยในปี 2555 ได้กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรทั้งหมด 27 เรื่อง ครอบคลุมสินค้าทั้งพืช ประมง และปศุสัตว์ โดยจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ มาตรฐานสินค้า มาตรฐานระบบการผลิต และมาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป ที่ผ่านมามีพบว่ามาตรฐานสินค้าเกษตรสามารถตอบสนองความต้องการทั้งในส่วนของผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้ส่งออก ส่งผลให้เกิดการพัฒนา สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

มาตรฐานด้านพืช เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต

สินค้าพืชมีหลายชนิด ทั้งผัก ผลไม้ พืชน้ำมัน และพืชไร่ ซึ่งการประกาศใช้ มกษ. มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผลิต สินค้าพืชที่ปลอดภัย ได้มาตรฐาน เพื่อสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก หรือครัวของโลก (Kitchen of the World)

ในปี 2555 ได้ประกาศมาตรฐานด้านพืชเพิ่มอีกหลายเรื่อง ได้แก่ เห็ดสกุลนางรม เห็ดฟาง พักทอง แตงโม และปาล์มน้ำมัน

“เห็ด”

เห็ด เป็นสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ มีมูลค่าการผลิตปีละ 7,000 ล้านบาท เป็นที่นิยมบริโภคโดยทั่วไป เนื่องจากมีคุณค่าทางโภชนาการสูง และใช้วัตถุดิบร่ายทางการเกษตรน้อย ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตเห็ดได้หลายชนิด เห็ดที่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เช่น เห็ดหอม เห็ดฟาง และเห็ดสกุลนางรม เป็นต้น เพราะรสชาติดี โปรตีนสูง เพื่อเป็นการส่งเสริมการค้าและช่วยเกษตรกรให้มีมาตรฐานการผลิต ขั้นตอนการปฏิบัติภายในโรงเรือน การกำหนดคุณภาพขั้นต่ำ การแบ่งชั้นคุณภาพ ในปีนี้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร สำหรับเห็ดอีก 3 เรื่อง คือ

- (1) เห็ดสกุลนางรม (มกษ. 1514-2555)
- (2) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับเห็ดเพาะในถุง (มกษ. 2504-2555)
- (3) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับเห็ดฟาง (มกษ. 2505-2555)

นอกจากนี้ มกอช. ยังมีแผนที่จะจัดทำมาตรฐาน เกี่ยวกับเห็ดเพิ่มเติม ในปีถัดไป ได้แก่ เห็ดฟาง การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตหัวเชื้อเห็ด และแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับเห็ดเพาะในถุง

“แตงโม”

แตงโม เป็นผลไม้ที่นิยมบริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประเทศไทยส่งออกแตงโมไปยังประเทศต่างๆ ในอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น และมีศักยภาพที่จะขยายการส่งออกได้ในอนาคต เพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง แตงโม (มกษ. 20-2555) เพื่อเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติและยกระดับการผลิตแตงโมให้มีคุณภาพ ใช้ในการตรวจสอบรับรอง และใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงทางการค้า

“ปาล์มน้ำมัน”

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของไทยโดยเฉพาะภาคใต้ ไทยผลิตน้ำมันปาล์มได้ประมาณ 12.88 ล้านตัน/ปี โดยมีพื้นที่การปลูก 4.08 ล้านไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2554) ในปัจจุบันพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นพืชที่มีศักยภาพในการผลิต การค้า รวมทั้งมีนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐในการปลูกพืชพลังงาน

ทั้งนี้ มกษ. ที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันได้ประกาศใช้แล้วจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ มาตรฐานทะเลาะปาล์มน้ำมัน (มกษ. 5702-2552) และการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับปาล์มน้ำมัน (มกษ. 5904-2553) สำหรับปี 2555 ได้ประกาศมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับลานทะเลาะปาล์มน้ำมัน (มกษ. 9037-2555) เพื่อให้มีมาตรฐานครบวงจรการผลิตปาล์มน้ำมันให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับลานทะเลาะปาล์มน้ำมัน ครอบคลุมตั้งแต่การรับทะเลาะปาล์มน้ำมัน การเก็บรักษา รวมถึงกระบวนการขนส่งทะเลาะปาล์มน้ำมันไปยังโรงงานสกัดน้ำมัน ดังนั้น เมื่อนำทะเลาะปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพเข้าสู่โรงงานสกัดน้ำมันแล้ว โรงงานก็สามารถสกัดน้ำมันที่มีคุณภาพต่อไป

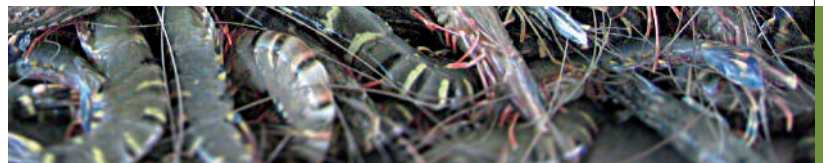

“ฟักทอง”

ฟักทอง เป็นพืชที่สามารถปลูกได้ทั่วประเทศของประเทศไทย มีปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 110,000 ตัน/ปี ปัจจุบันคณะทำงานจัดทำมาตรฐานของอาเซียนสำหรับผลิตผลพืชสวนและพืชอาหารอื่น ได้จัดทำมาตรฐานฟักทองแล้ว แต่ประเทศไทยยังไม่มีเกณฑ์คุณภาพของฟักทอง คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร จึงได้ประกาศมาตรฐานฟักทอง (มกษ. 1513-2555) ขึ้นโดยมีขอบข่ายครอบคลุมผลฟักทองพันธุ์ที่ผลิตเป็นการค้าจากพืชที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cucurbita pepo*, *C. mixta*, *C. maxima*, *C. moschata* และพันธุ์ลูกผสม สำหรับการบริโภคสด แต่ไม่รวมผลฟักทองที่ใช้แปรรูปในอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ผลิตและผู้บริโภค ส่งเสริมคุณภาพสินค้าเกษตร รวมถึงใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงทางการค้า และรองรับการเปิดเสรีการค้าอาเซียนในอนาคต

มาตรฐานด้านประมง กุ้ง คงความเป็นหนึ่งของโลก

ประเทศไทยเป็นผู้นำทั้งในด้านการผลิตและส่งออกกุ้งมาตั้งแต่ปี 2533 โดยในปี 2553 มีปริมาณการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์รวม 429,774 ตัน คิดเป็นมูลค่า 101,632 ล้านบาท แต่ถึงแม้ว่ากุ้งจะเป็นสัตว์น้ำที่มีความสำคัญและสามารถนำรายได้เข้าประเทศในระดับสูง ก็ยังคงมีประเทศที่เป็นคู่แข่งอยู่หลายประเทศที่สามารถผลิตกุ้งได้ในปริมาณสูงและต้นทุนต่ำ ประเทศไทยจึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคและสามารถแข่งขันได้ในการค้าระหว่างประเทศ ในปี 2550 ได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง กุ้งกุลาดำ (มกษ. 7019-2550) และกุ้งขาวแวนนาไม (มกษ. 7020-2550) ซึ่งขณะนี้ครบกำหนดที่ต้องมีการพิจารณาทบทวนมาตรฐานเพื่อกำหนดเกณฑ์คุณภาพและความปลอดภัยให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี รวมถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ และมาตรฐานของประเทศคู่ค้าที่อาจมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงได้กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง กุ้งทะเล ที่มีขอบข่ายครอบคลุม กุ้งทะเลในวงศ์ Penaeidae ได้แก่ กุ้งกุลาดำ กุ้งขาวแวนนาไม และ กุ้งแชบ๊วย เพื่อให้สินค้ากุ้งทะเลมีคุณภาพและความปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค สามารถแข่งขันได้ในการค้าระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร พ.ศ. 2553 - 2556 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานด้านปศุสัตว์เพื่อคุณภาพและความปลอดภัย

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มโคนอ

ปัจจุบันความต้องการบริโภคเนื้อโคมีจำนวนมากขึ้น การพัฒนาการเลี้ยงโคนอและการผลิตเนื้อโคที่ปลอดภัย เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยและ ควบคุมการนำเข้า จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐานเป็น เครื่องมือที่สำคัญ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับ ฟาร์มโคนอ (มกษ. 6400-2548) ตั้งแต่ปี 2548 ที่ผ่านมา ได้มีการนำมาตรฐานไปใช้อ้างอิงมาเป็นระยะหนึ่งแล้ว และได้ทบทวนมาตรฐานให้ทันสมัยต่อสถานการณ์ ปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรนำไปเป็นแนวทางการ ปรับปรุงคุณภาพโดยครอบคลุมฟาร์มโคนอ 3 ประเภท ดังนี้

- (1) ฟาร์มโคพันธุ์
(cattle breeder farm)
- (2) ฟาร์มโคปรับโครงสร้าง
(back-grounding farm)
- (3) ฟาร์มโคขุน
(fattening and finishing farm)

และมีเกณฑ์กำหนดสำคัญสำหรับองค์ประกอบฟาร์ม อาหารและน้ำสำหรับโคนอ การจัดการฟาร์ม สุขภาพ สัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และการ บันทึกข้อมูล

หญ้าแพงโกลาแห้ง

อาหารสัตว์ ถือเป็นต้นทุนหลักในการผลิตสินค้าปศุสัตว์ พืชหลายๆ ชนิด ได้แก่ หญ้าแพงโกลา หญ้าเนเปียร์ หญ้ารูซี และกระถิน ถูกนำมาใช้เป็นอาหารในการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะหญ้าแพงโกลาเป็นอาหารสัตว์ที่มีปริมาณโปรตีนสูง และมีปริมาณใย ADF ต่ำเหมาะสมต่อการนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรได้ประกาศมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับหญ้าแพงโกลา (มกษ. 8900-2554) และหญ้าแพงโกลาสด (มกษ. 8800-2554) ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก่เกษตรกรในการพัฒนาการผลิต และยังช่วยลดต้นทุนด้านอาหารหายา

แต่เนื่องจากหญ้าแพงโกลาสดมีเพียงพอให้สัตว์กินเฉพาะช่วงฤดูฝนเท่านั้น ดังนั้นเพื่อสนับสนุนให้มีการผลิตหญ้าแพงโกลาแห้งที่ได้มาตรฐานให้เพียงพอแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ในฤดูแล้ง คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง หญ้าแพงโกลาแห้ง (มกษ. 8801-2555) ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการผลิตและควบคุมคุณภาพของหญ้าแพงโกลาแห้งเพื่อใช้เลี้ยงสัตว์ และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ถูกสุขลักษณะ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งทำให้สัตว์มีสุขภาพดี ซึ่งจะทำให้ผลผลิตเนื้อสัตว์มีความปลอดภัยต่อการนำไปเป็นอาหารสำหรับบริโภค

มกอช : หน่วยงานประสานงานระดับชาติของไทย สำหรับความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ในโลกยุคปัจจุบัน ความตกลงระหว่างประเทศที่มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิกมีจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวทางการค้าและบริการระหว่างประเทศ รวมทั้งมีประเด็นใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของประชาคมโลก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิ่งแวดล้อม แรงงาน ความรับผิดชอบต่อสังคมและอื่นๆ การดำเนินงานตามพันธกรณี ความตกลงระหว่างประเทศในลักษณะพหุภาคีมักจะกำหนดให้แต่ละประเทศสมาชิกแต่งตั้งหน่วยงานกลางระดับชาติ หรือ National Contact Point ขึ้นหนึ่งแห่งเพื่อเป็นหน่วยงานตัวแทนของประเทศ เนื่องจากหน่วยงานของแต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนั้นๆ มีหลายหน่วยงาน หากไม่มีหน่วยงานกลางระดับชาติรับผิดชอบในการรวมศูนย์ข้อมูล และติดต่อประสานงานต่างๆ อาจจะทำให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพและไม่ต่อเนื่องของการดำเนินงานที่ต้องติดต่อกับหลายหน่วยงานได้

ความตกลงภายใต้องค์การการค้าโลกที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ มกอช. มี 2 ฉบับ ได้แก่ **ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า ความตกลง SPS** ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองสุขภาพมนุษย์ เพื่อสุขภาพสัตว์ และเพื่อการอารักขาพืช ซึ่งครอบคลุมทั้งสินค้าพืช สัตว์ ประมงและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งอาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น เครื่องดื่ม เป็นต้น และ**ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า ความตกลง TBT** ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ

มาตรการด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร และสินค้าอุตสาหกรรม รวมทั้งมาตรการด้านการติดฉลากและด้านคุณภาพต่างๆ ทั้งนี้ มกอช. เป็นหน่วยงานประสานงานระดับชาติของไทยเพียงหน่วยงานเดียวสำหรับความตกลง SPS โดยทำหน้าที่เป็นทั้งหน่วยงานแจ้งและรับแจ้ง notification ของประเทศ (National Notification Authority: NNA) และหน่วยงานที่เป็นจุดสอบถามของประเทศ (National Enquiry Point: NEP) สำหรับความตกลง TBT ที่ให้แต่ละประเทศมีหน่วยงานประสานงานระดับชาติได้มากกว่าหนึ่งแห่งนั้นมีสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นหน่วยงานประสานงานหลัก เนื่องจากความตกลงนี้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสินค้าอุตสาหกรรม และ มกอช. เป็นหน่วยงานประสานงานรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร โดย มกอช. ทำหน้าที่ประสานงานกับสมาชิกองค์การการค้าโลกทั้ง 157 ประเทศ ซึ่งเป็นสมาชิกของความตกลงทั้ง 2 ฉบับนี้

บทบาทของ มกอช. ที่ต้องดำเนินการในฐานะหน่วยงานประสานระดับชาติของความตกลงทั้ง 2 ฉบับ คือ **การแจ้งกฎระเบียบและมาตรการ (Notification)** ใหม่ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้ในอนาคต หรือที่บังคับใช้แล้วในกรณีของมาตรการฉุกเฉินของประเทศสมาชิกมีทั้ง 2 กรณี คือการแจ้งกฎระเบียบ มาตรการของไทย และไทยรับแจ้งกฎระเบียบและมาตรการจากประเทศคู่ค้า

Doc#	Access	Symbol	Title - HTML format	Date	Original format
11-5330	U	G/SPS/N/USA/2288 Catalogue record	Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures - Notification - United States - Pesticides Preview (HTML)	25/10/2011	F F S 2 p. 2 p. 2 p. 46KB 63KB 63KB
11-5353	U	G/SPS/N/USA/2289 Catalogue record	Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures - Notification - United States - Pesticides - Residues - Isopropylazam Preview (HTML)	25/10/2011	F F S 2 p. 2 p. 2 p. 45KB 62KB 61KB
11-5354	U	G/SPS/N/USA/2290 Catalogue record	Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures - Notification - United States - Pesticides - Residues - Prothioconazole Preview (HTML)	25/10/2011	F F S 2 p. 2 p. 2 p. 47KB 64KB 63KB
11-5355	U	G/SPS/N/USA/2291 Catalogue record	Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures - Notification - United States - Pesticides - Residues Preview (HTML)	25/10/2011	F F S 2 p. 2 p. 2 p. 46KB 63KB 63KB

ในกรณีของการแจ้งกฎระเบียบ มาตรการใหม่ ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้ในอนาคต หรือที่บังคับใช้แล้วในกรณีของ มาตรการฉุกเฉินของไทยต่อประเทศอื่นๆ โดยเป็นกฎระเบียบ มาตรการจากหน่วยงานที่ออกกฎระเบียบต่างๆ ของไทย เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง เป็นต้น มกอช. ดำเนินการแจ้งผ่าน สำนักงานเลขานุการของความตกลงนั้นๆ ขององค์การการค้าโลก รวมทั้งรับข้อคิดเห็นจากประเทศคู่ค้าต่างๆ เพื่อประสานงาน หน่วยงานเจ้าของระเบียบเพื่อชี้แจงตอบ หรือนำไปปรับปรุง แก้ไขกฎระเบียบของไทยต่อไป

สำหรับกรณีการรับแจ้งกฎระเบียบ มาตรการของประเทศคู่ค้าที่แจ้งมายังองค์การการค้าโลกนั้น มกอช. ดำเนินการแจ้งให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนของไทย โดย มกอช. แปลบทสรุปเป็นภาษาไทย ให้ก่อน หากวิเคราะห์แล้วเห็นว่ากฎระเบียบ มาตรการนั้น จะมีผลกระทบต่อไทยเมื่อมีการบังคับใช้ ก็จะรวบรวมข้อคิดเห็นต่างๆ จัดทำเป็นข้อคิดเห็นของไทยแจ้งกลับไปยังประเทศ ที่ออกกฎระเบียบ มาตรการนั้นๆ ให้ทันตามกำหนดเวลาการ ให้ข้อคิดเห็นซึ่งโดยทั่วไป (ยกเว้นมาตรการฉุกเฉิน) จะมีระยะเวลาภายใน 60 วัน หรือขอขยายระยะเวลาในการให้ข้อคิดเห็นอีก 30 วัน ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ตลอดจน ลดผลกระทบต่อไทย

การดำเนินการภายใต้พันธกรณีความตกลงทั้ง 2 ฉบับข้างต้นนี้ของ มกอช. ไม่ได้ดำเนินการโดยลำพัง แต่เน้นการเชื่อมโยงกับหน่วยงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หน่วยงานภาครัฐที่สำคัญคือหน่วยงาน รับผิดชอบกฎระเบียบทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ และสมาคมของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย สมาคมผู้ผลิตและส่งออกไก่ไทย สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น เนื่องจากเรื่องมาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และมาตรการทางเทคนิคต่างๆ ที่ไม่ใช่ภาษานั้นมีความสำคัญต่อการผลิตและการค้าสินค้าเกษตร

WORLD TRADE

ORGANIZATION

G/SPS/N/...../
Date:
(12-....)

Committee on Sanitary and Phytosanitary Measures

Original: English

NOTIFICATION

Revision

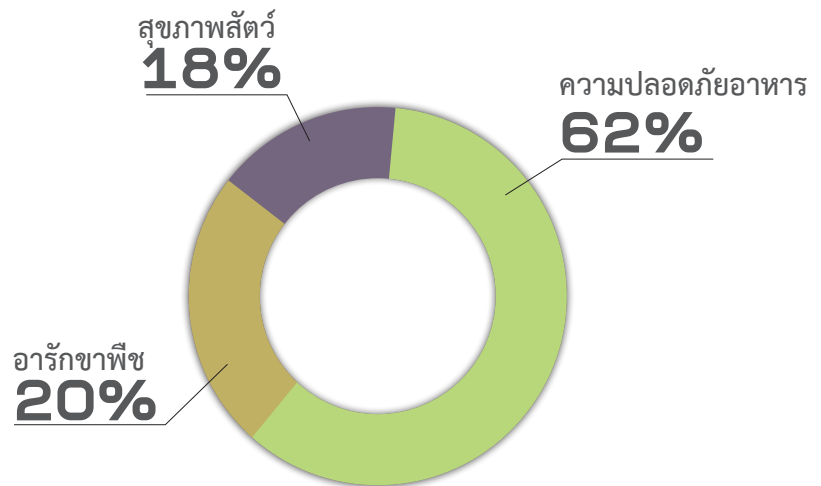
1.	Notifying Member:
2.	If applicable, name of local government involved:
3.	Agency responsible:
4.	Products covered (provide tariff item number(s) as specified in national schedules deposited with the WTO. ICS numbers should be provided in addition, where applicable):
5.	Regions or countries likely to be affected, to the extent relevant or practicable: ☐ All trading partners ☐ Specific regions or countries:
6.	Title of the notified document: Language(s): Number of pages:
7.	Description of content:
8.	Objective and rationale: ☐ Food safety, ☐ animal health, ☐ plant protection, ☐ protect humans from animal/plant pest or disease, ☐ protect territory from other damage from pests.
9.	Is there a relevant international standard? If so, identify the standard: ☐ Codex Alimentarius Commission (e.g. title or serial number of Codex standard or related text) ☐ World Organization for Animal Health (OIE) (e.g. Terrestrial or Aquatic Animal Health Code, chapter number) ☐ International Plant Protection Convention (e.g. ISPM number) ☐ None Does this proposed regulation conform to the relevant international standard? ☐ Yes ☐ No If no, describe, wherever possible, how and why it deviates from the international standard:
10.	Other relevant documents and language(s) in which these are available:
11.	Proposed date of adoption (dd/mm/yy):
12.	Proposed date of publication (dd/mm/yy):
13.	Proposed date of entry into force: ☐ Six months from date of publication, and/or (dd/mm/yy):
14.	Trade facilitating measure:
15.	Final date for comments: ☐ Sixty days from the date of circulation of the notification and/or (dd/mm/yy):
16.	Agency or authority designated to handle comments: ☐ National Notification Authority, ☐ National Enquiry Point. Address, fax number and email address (if available) of other body:
17.	Texts available from: ☐ National Notification Authority, ☐ National Enquiry Point. Address, fax number and email address (if available) of other body:

และอาหารอย่างมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่การผลิตและการค้ามากมายทั้งด้านบวกและด้านลบ ความสามารถเชื่อมโยงและทำงานในลักษณะเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานในฐานะหน่วยประสานงานระดับชาติของความตกลง SPS และความตกลง TBT โดยกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการทำงานเรื่องนี้คือ คณะอนุกรรมการว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืชและอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ภายใต้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ซึ่งแต่งตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 มีผู้อำนวยการ มกอช. เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้อำนวยการ กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มกอช. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และมีหน่วยงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนเข้าร่วมเป็นอนุกรรมการทั้งหน่วยงาน ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ สมาคมเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับการที่มีการประชุมในแต่ละครั้ง

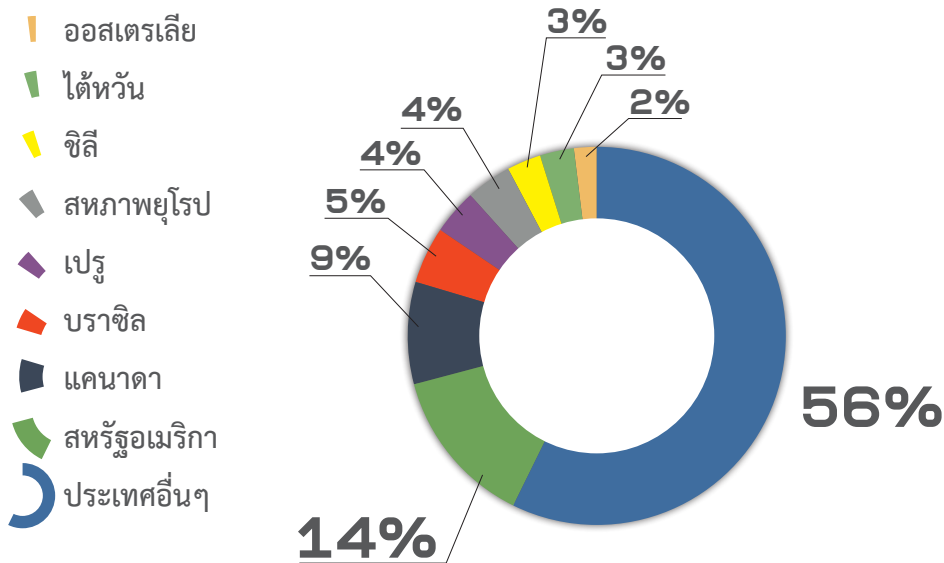
ผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ 2555 พบว่าจำนวน กฎระเบียบ มาตรการที่ไทยได้รับแจ้งจาก ประเทศคู่ค้ามีจำนวนทั้งสิ้น 1,980 เรื่อง แยกเป็นเรื่อง SPS จำนวน 1,245 เรื่อง และ TBT จำนวน 735 เรื่อง

SPS

ข้อมูลการแจ้งกฎระเบียบ
มาตรการของประเทศคู่ค้า
จำแนกตามวัตถุประสงค์

ข้อมูลการแจ้งกฎระเบียบ มาตรการของประเทศ
คู่ค้าจำแนกตามประเทศ

กฎระเบียบ มาตรการของประเทศคู่ค้าส่วนใหญ่ เป็นเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร ร้อยละ 62 รองลงมาคือเรื่อง อารักขาพืช ร้อยละ 20 ประเทศที่มีการแจ้งมากที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 14 รองลงมาคือ แคนาดา ร้อยละ 9

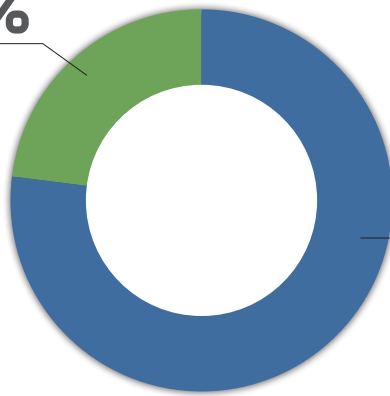
ตัวอย่างมาตรการที่สำคัญ เช่น จีนกำหนดค่า MRLs ของสารกำจัดศัตรูพืชหลายชนิด และค่า ML ของสารหนู (Arsenic) และสารหนูอนินทรีย์ (Inorganic Arsenic) ในอาหารเวียดนาม ประกาศใช้ระเบียบเกี่ยวกับ สารกำจัดศัตรูพืชและกำหนดขั้นตอนการนำเข้าสินค้า ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ เอกวาดอร์แจ้งเงื่อนไขการนำเข้า เมล็ดพันธุ์พืชจากไทย และญี่ปุ่นแก้ไขรายชื่อศัตรูพืช กักกัน เป็นต้น

TBT

ข้อมูลการแจ้งกฎระเบียบ
มาตรการของประเทศคู่ค้า
จำแนกตามวัตถุประสงค์

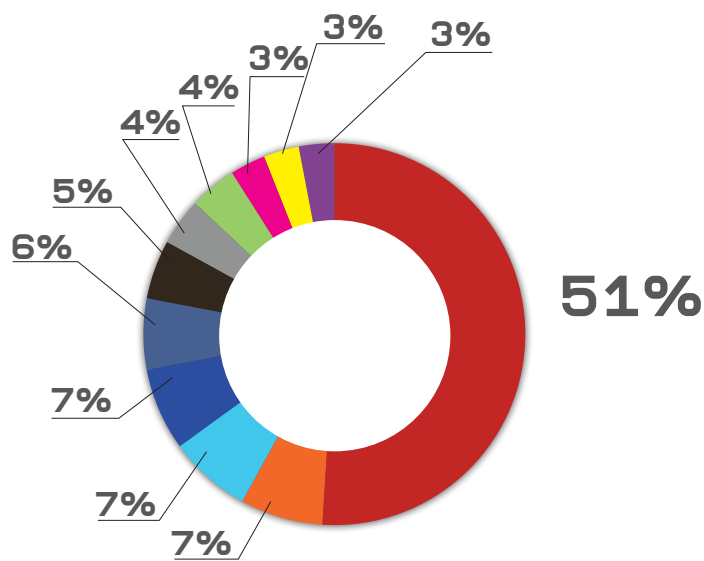
การติดฉลาก
23%

กำหนดคุณภาพ
77%

ข้อมูลการแจ้งกฎระเบียบ มาตรการของประเทศ
คู่ค้าจำแนกตามประเทศ

- ยูเครน
- บาห์เรน
- กาตาร์
- สหภาพยุโรป
- เม็กซิโก
- บราซิล
- สหรัฐอเมริกา
- สาธารณรัฐโดมินิกัน
- ยูกันดา
- คูเวต
- ประเทศอื่นๆ

กฎระเบียบ มาตรการของประเทศคู่ค้าส่วนใหญ่ เป็นเรื่องคุณภาพ ร้อยละ 77 รองลงมาคือเรื่องการติดฉลาก ร้อยละ 23 ประเทศที่มีการแจ้งมากที่สุดได้แก่ คูเวต ยูกันดา และสาธารณรัฐโดมินิกัน ร้อยละ 7 รองลงมา คือ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 6

ตัวอย่างมาตรการที่สำคัญ เช่น อินโดนีเซีย กำหนดด่านนำเข้าผักกลุ่มหัวและผัก ผลไม้สดและ ข้อกำหนดการนำเข้าอื่นๆ สหรัฐอเมริกาแจ้งยกเลิกการใช้สาร Methyl Bromide เพื่อป้องกันขึ้นโอโซน สหรัฐอเมริกา ไม่อนุญาตใช้สาร Bisphenol A แปรรูปแจ้งยกเลิกศัตรูพืช กักกันจากการนำเข้าพืชหลายชนิดรวมทั้งจากไทย และ มาเลเซียแจ้งข้อกำหนดการรับรองและการแสดง เครื่องหมายฮาลาลบนสินค้าอาหารและบริการ เป็นต้น

นอกจากนี้ มกอช. จะต้องจัดทำท่าทีของประเทศไทย ในการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ภายใต้องค์การการค้าโลก (SPS Committee) ซึ่งมีการประชุมปีละ 3 ครั้ง ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อให้ผลการประชุมก่อประโยชน์ต่อไทย และป้องกันผลกระทบด้านลบต่อไทย รวมทั้งการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของไทย เกี่ยวกับความตกลงทั้ง 2 ฉบับ เพื่อเป็นรากฐานให้มั่นใจว่า ไทยและประเทศคู่ค้าของไทยสามารถดำเนินการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปตามพันธกรณีของความตกลง

จะเห็นได้ว่า การกักกันเป็นหน่วยงานประสานงาน ระดับชาติของความตกลง SPS และความตกลง TBT นั้นเป็นภารกิจที่สำคัญและท้าทายอย่างยิ่งสำหรับ มกอช. ในเวทีการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรและอาหาร ระหว่างประเทศที่มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช รวมทั้งมาตรการทางเทคนิคที่ไม่ใช่ภาษีต่างๆ นับวัน จะทวีความสำคัญยิ่งขึ้น

WORLD TRADE
ORGANIZATION

กลไกสำคัญในการเปิดตลาดและแก้ไขปัญหา สินค้าเกษตรและอาหารของไทยกับประเทศคู่ค้า

ปัจจุบันมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures) หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า SPS นับวันจะทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ ครอบคลุมเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร ศัตรูพืช โรคสัตว์บกและสัตว์น้ำ ไม่ว่าประเทศนั้นจะมีการจัดทำข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้าหรือที่เรียกกันสั้นๆ ว่า FTA กับไทยหรือไม่ก็ตาม จำเป็นต้องมีการเจรจาเพื่อเปิดตลาด ตลอดจนอำนวยความสะดวกในเรื่อง SPS

มกช. จึงได้ผลักดันให้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ/คณะทำงาน/คณะผู้เชี่ยวชาญ SPS ขึ้นภายใต้กรอบความร่วมมือด้าน SPS ของการเจรจาเขตการค้าเสรี หรือความตกลง/บันทึกความเข้าใจร่วมกันเฉพาะด้าน SPS เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการเจรจาเปิดตลาดและแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรและอาหารของไทย รวมทั้งการเสริมสร้างความร่วมมือต่างๆ กับประเทศคู่ค้า ซึ่งจะได้นำเสนอการดำเนินงานของกลไกนี้สำหรับบางประเทศคู่ค้า ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้

ญี่ปุ่น

คณะอนุกรรมการพิเศษร่วม

ด้านความปลอดภัยด้านอาหาร ไทย-ญี่ปุ่น

ภายใต้ความตกลง (xxxx JTEPA) ซึ่งมีผลบังคับใช้ปลายปี 2552 คณะอนุกรรมการฯ มีการประชุมไปทั้งสิ้น 3 ครั้ง เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายไทย ได้แก่ การรับรองระบบการผลิตปศุสัตว์ของไทย โดยให้กรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ (Competent Authority) การยกเลิกการตรวจสอบสารกลุ่ม Organochlorine ในสินค้าสัตว์ปีก การแก้ไขปัญหาการตรวจสอบกักกันผักผลไม้ไทย เช่น มังคุด หน่อไม้ฝรั่ง การเปิดตลาดส้มโอไทยสำเร็จในปี 2555 ซึ่งไทยเริ่มส่งออกส้มโอไปญี่ปุ่นได้แล้ว การเจรจาเพื่อยกเลิกการระงับการนำเข้าไก่สดไทย และการเจรจาขอให้ญี่ปุ่นปรับมาตรฐานไก่ปรุงสุกให้สอดคล้องกับ มาตรฐานสากล เป็นต้น

เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจาของฝ่ายญี่ปุ่น ได้แก่ การเปิดตลาดส้มญี่ปุ่นมาไทย การเจรจาเพื่อยกเลิกการระงับการนำเข้าเนื้อวัวจากญี่ปุ่นมาไทย

นอกจากนี้ยังมีการดำเนินความร่วมมือเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับฝ่ายไทย เช่น ความร่วมมือกับกรมประมงในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบสารตกค้างในสินค้าประมง ณ ประเทศญี่ปุ่น การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญด้านระบบการบรรจุหีบห่อเพื่อการพัฒนาเรื่องนี้อยู่ในไทย โดยประจำอยู่ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นเวลาประมาณ 1 เดือน เพื่อให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่การสัมมนาชี้แจงกฎระเบียบและขั้นตอนการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารของญี่ปุ่น และการจัดฝึกอบรมการตรวจสอบสารตกค้างในสินค้าปศุสัตว์และสินค้าพืชบางชนิด เป็นต้น

จีน

คณะกรรมการร่วมสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ไทย-จีน

ภายใต้บันทึกความเข้าใจร่วมกันว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชไทย-จีน ได้มีการประชุมมาแล้วทั้งสิ้น 4 ครั้ง เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายไทย ได้แก่ มั่นสาปษะหลัง ผลิตภัณฑ์รังนก อาหารสัตว์และอาหารสัตว์เลี้ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยงผลไม้แปรรูป ไบรรับรอง การเปิดเส้นทาง R3 และ R9 การอำนวยความสะดวกในการตรวจปล่อยสินค้าไทยที่ด่านนำเข้าจีนให้เร็วขึ้น และการตรวจสอบกักกันสินค้าเกษตรและอาหาร อื่นๆ เป็นต้น

เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายจีน ได้แก่ ผัก-ผลไม้ การแก้ไขไบรรับรองสุขอนามัยสินค้าประเภทต่างๆ ไก่ปรุงสุก และเรื่องการตรวจสอบกักกันสินค้าเกษตรและอาหารอื่นๆ

นอกจากนี้ยังมีการหารือเรื่องความร่วมมือต่างๆ เช่น ความร่วมมือแก้ไขปัญหาไบรรับรองปลอม ความร่วมมือด้านระบบไบรรับรองอิเล็กทรอนิกส์

ออสเตรเลีย

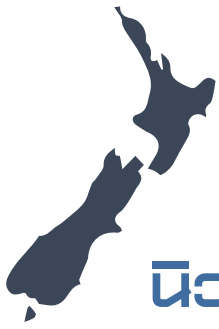
คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และมาตรฐานอาหาร ไทย-ออสเตรเลีย

ภายใต้ความตกลง (xxxTAFTA) ได้มีการประชุมมาแล้วทั้งสิ้น 8 ครั้ง เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายไทย ได้แก่ การเปิดตลาดผลไม้หลายรายการ เช่น มังคุด ลำไย ลิ้นจี่ สับปะรดและส้มโอปลูกเปลี่ยนในบรรจุภัณฑ์พร้อมบริโภค การวิเคราะห์ความเสี่ยงของการนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ ค่าปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่มีได้ของ cypermethrin ในพริก ทุเรียน ลำไย และ profenofos ในมังคุด การเปิดตลาดเนื้อไก่และเนื้อเป็ด การขอจัดทำความเท่าเทียมกันด้านห้องปฏิบัติการวินิจฉัยโรคกุ้ง และการจัดทำคอมพาร์ทเมนต์กุ้ง เป็นต้น

เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายออสเตรเลีย ได้แก่ การขอเปิดตลาดหัวพันธุ์มันฝรั่ง ม้ามีชีวิต สัตว์ปีกมีชีวิต เนื้อกระต่าย เต้านมวัว (udders) ปัญหาการพบศัตรูพืชกักกันในข้าวฟ่างและส้ม การวิเคราะห์ความเสี่ยงผลไม้ เช่น เชอรี่ ชมเมอร์ฟรุต ส้ม โอวาคาโด เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการดำเนินความร่วมมือเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับฝ่ายไทย เช่น การศึกษาดูงานเขตปลอดแมลงวันผลไม้ การฝึกอบรมการตรวจวินิจฉัยโรคพืช เป็นต้น รวมทั้งความสนใจทั้ง 2 ฝ่ายในเรื่องการนำร่องความร่วมมือด้านใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์

นิวซีแลนด์

คณะกรรมการร่วมสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ไทย-นิวซีแลนด์

ได้มีการประชุมมาแล้วทั้งสิ้น 3 ครั้ง เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายไทย เช่น การเปิดตลาดมังคุด หน่อไม้ฝรั่ง มะพร้าวอ่อน ถั่วลันเตา และการเปิดตลาดปลาไนล์ เป็นต้น

เรื่องสำคัญที่ได้มีการเจรจากันของฝ่ายนิวซีแลนด์ เช่น กฎระเบียบด้านใบรับรองสินค้านำเข้าของ ออย. (Rule 11) SEM ในผลิตภัณฑ์นม การขอเปิดตลาดผลไม้บางชนิด และการขอทำความเท่าเทียมกันด้านความปลอดภัยด้านอาหาร เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการดำเนินความร่วมมือเสริมสร้างขีดความสามารถ เช่น โครงการพัฒนาและรับประกันคุณภาพน้ำนมดิบของไทย เป็นต้น

เกาหลีใต้

คณะทำงานร่วม ไทย-เกาหลี

ภายใต้ข้อตกลงการยอมรับร่วมด้านประมงไทย-เกาหลี ได้มีการประชุมมาแล้วทั้งสิ้น 5 ครั้ง โดยเป็นการหารือการดำเนินการตามข้อตกลงการยอมรับร่วมที่ได้มีการลงนามไปแล้ว เช่น การตรวจรับรองโรงงานการแจ้งขึ้นทะเบียนรายชื่อโรงงานที่ได้รับอนุญาตส่งออกสินค้าประมง เป็นต้น รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การตรวจเข้มงวดไทยจากปัญหาเชื้อแบคทีเรียปนเปื้อน เป็นต้น

คณะกรรมการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าไม่ได้มีจำกัดเพียงแค่นี้ แต่ยังมีประเทศคู่ค้าอื่นทั้งที่มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ และอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงต่างๆ เพื่อให้มีการจัดตั้งขึ้น คณะกรรมการเหล่านี้ได้กลายเป็นกลไกสำคัญในกรอบทวิภาคีทั้งการเจรจาเปิดตลาด แก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านกฎระเบียบ ปัญหาการกักกันสินค้าอันเนื่องมาจากการดำเนินการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างกันซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ของทั้ง 2 ฝ่าย เพื่อนำไปสู่การขยายปริมาณและมูลค่าการค้าระหว่างกันขณะเดียวกัน ก็ยังสามารถดำเนินการคุ้มครองสุขภาพมนุษย์ พืชและสัตว์ได้อย่างเหมาะสมด้วย

ความสำเร็จของการร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ

มาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex)

ในปี 2555 โครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ เอฟ เอ โอ/ดับเบิลยู เอช โอ (Joint FAO/WHO Food Standards Programme) หรือที่รู้จักกันในนาม Codex มีการประชุมทั้งสิ้นจำนวน 12 สาขา มกอช. ในฐานะหน่วยงานกลางของประเทศ เป็นผู้จัดเตรียมข้อมูล ประชุม สอบถามข้อคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง การร่วมกำหนดมาตรฐานในแต่ละเรื่อง จะคำนึงถึงผลประโยชน์และผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นสำคัญ ตัวอย่างเรื่องเด่นในรอบปีนี้ ได้แก่

การปรับลดค่าอลูมิเนียมในวัตถุเจือปนอาหาร

อลูมิเนียมมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคอัลไซเมอร์ ในมนุษย์ การได้รับหรือการสัมผัสโอออนอลูมิเนียมในปริมาณมากหรือเป็นระยะเวลานานจะก่อให้เกิดความผิดปกติของร่างกายหลายด้าน เช่น กระดูกบาง กล้ามเนื้อแขนขาลีบ ไตและอวัยวะอื่นๆ ถูกทำลาย การทำงานของหัวใจและระบบประสาทผิดปกติ เป็นต้น โดยปกติแล้วมักพบอลูมิเนียมในผลิตภัณฑ์อาหารที่ใช้วัตถุเจือปนอาหารที่มีอลูมิเนียมเป็นส่วนประกอบ เช่น ในผลิตภัณฑ์ผักดอง ผลิตภัณฑ์ขนมอบ ผลิตภัณฑ์ประเภทชีส เป็นต้น

ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น และจีน เป็นต้น อนุญาตให้ใช้วัตถุเจือปนอาหารที่มีอลูมิเนียม ทั้งนี้ Codex อนุญาตให้ใช้วัตถุเจือปนอาหารที่มีอลูมิเนียมบางชนิดโดยระบุไว้ในมาตรฐานทั่วไปสำหรับวัตถุเจือปนอาหารของ Codex ได้แก่ Sodium aluminium phosphates (acidic and basic) (INS 541(i), (ii)), Aluminium ammonium sulfate (INS 523), Sodium aluminium silicate (INS 554), Calcium aluminium silicate (INS 556) และ Aluminium silicate (INS 559)

การประชุมคณะกรรมการ Codex สาขาวัตถุเจือปนอาหาร ครั้งที่ 44 เมื่อเดือนมีนาคม 2555 ได้ทบทวนการกำหนดค่าปริมาณสูงสุดที่มีได้ของอลูมิเนียม เนื่องจากคณะผู้เชี่ยวชาญด้านวัตถุเจือปนอาหารของ Codex (Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives: JECFA) ได้ปรับลดปริมาณที่ร่างกายได้รับต่อสัปดาห์โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายของอลูมิเนียมจาก 7 mg/kg ของน้ำหนักตัว

เป็น 2 mg/kg ของน้ำหนักตัว และเห็นชอบให้ยกเลิกการใช้ Aluminium ammonium sulfate และ Aluminium silicate และจัดตั้ง electronic Working Group (eWG) โดยมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำ ทั้งนี้ มกอช. ได้เข้าร่วมในคณะทำงานนี้ด้วย เพื่อร่วมกันพิจารณา ทบทวนปริมาณสูงสุดที่มีได้ของอลูมิเนียมให้อยู่ในค่าที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

รายการสารอาหารที่บังคับให้แสดงในฉลากโภชนาการ

ฉลาก ใช้สื่อสารข้อมูลให้ผู้บริโภคเลือกบริโภคอาหารเพื่อให้ได้สารอาหารครบถ้วน ตรงความต้องการ และส่งผลดีต่อสุขภาพ ดังนั้น เพื่อบรรลุเป้าหมายในการลดความเสี่ยงของการเกิดโรคไม่ติดต่อ (non communicable diseases) ในอนาคต คณะกรรมการ Codex สาขาฉลากอาหาร จึงได้พิจารณารายการสารอาหารที่บังคับให้แสดงในฉลากโภชนาการ และได้กำหนดให้สารอาหาร 6 ชนิดได้แก่ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมันอิ่มตัว คอเลสเตอรอล เกลือ (โซเดียม) และน้ำตาล เป็นรายการสารอาหารที่ต้องแสดงในฉลากโภชนาการ โดยเฉพาะในเรื่องการแสดงเกลือ (โซเดียม) นั้น มีหลายประเทศที่ปฏิบัติแตกต่างกัน แต่ที่ประชุมได้ข้อยุติด้วยการให้แสดงโซเดียม พร้อมกับระบุว่า “National authorities may decide to express the total

amount of sodium in salt equivalents as “salt” in order to allow the declaration of “salt” at the national level”

ข้อมูลจากสมาคมโรคหัวใจแห่งอเมริกา ให้คำแนะนำไว้ว่า ผู้ใหญ่บริโภคเกลือได้ไม่เกินวันละ 6 กรัม (ประมาณ 1 ช้อนชา) แต่ทุกวันนี้เราบริโภคเกลือกันมาก ทั้งจากขนมขบเคี้ยว อาหารดอง ปลาเค็ม กะปิ น้ำปลา นอกจากจะทำให้มีโอกาสเป็นโรคความดันโลหิตสูง และโรคไตแล้ว หากเราบริโภคอาหารรสเค็มติดต่อกันเป็นเวลานาน โซเดียมจะเข้าไปเกาะที่ผนังกล้ามเนื้อหัวใจ ห่อหุ้มเซลล์ส่งผลให้เกิดโรคหัวใจและหลอดเลือดหัวใจตีบได้

การลดจำนวนตัวอย่างสินค้าสัตว์น้ำ ลดความสูญเสียและต้นทุนการผลิต

คณะกรรมการ Codex สาขาสารตกค้างจากยาสัตว์ ในอาหาร (CCRVDF) เป็นอีกหนึ่งสาขาที่มีความสำคัญเนื่องจาก มาตรฐานที่ถูกกำหนดอาจจะส่งผลกระทบต่อ การบริโภคและการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำได้ การประชุมคณะกรรมการ CCRVDF ได้พิจารณาปรับปรุงเอกสาร “แนวทางการเก็บตัวอย่างสินค้าสัตว์น้ำเพื่อตรวจสอบ สารตกค้างจากยาสัตว์” ซึ่งประเทศไทยเห็นว่าการ เก็บตัวอย่างที่มากเกินไปจนความจำเป็นจะเกิดการสูญเสียและ ทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าประมงสูงขึ้น จึงคัดค้านและ ขอแก้ไขข้อกำหนดดังกล่าวตั้งแต่ปี 2552

มกอช. ได้ร่วมกับกรมประมง และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ดำเนินการศึกษาวិจัยเรื่องการกำหนด ตัวอย่างสินค้าสัตว์น้ำเพื่อการตรวจสอบสารตกค้าง จากยาสัตว์ เพื่อจัดทำข้อมูลเสนอต่อที่ประชุม Codex การเจรจาได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาจนกระทั่งการ ประชุม CCRVDF ครั้งที่ 20 (พฤษภาคม 2555) ที่ประชุม มีมติเห็นชอบให้ใช้ตารางการเก็บตัวอย่างที่ไทยเสนอ

โดยเก็บตัวอย่างในจำนวนที่น้อยลง เช่น สินค้าประมง ในหีบห่อ ทั้งสด แช่แข็ง รมควัน ถนอมอาหาร จากเดิม กำหนดให้เก็บตัวอย่าง 12 ตัวอย่าง ตัวอย่างละอย่างน้อย 1 กิโลกรัม (รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 12 กิโลกรัม) ได้รับการ แก้ไขเป็น “เก็บตัวอย่างให้เพียงพอสำหรับใช้ตรวจในห้อง ปฏิบัติการ” ซึ่งคิดเป็นปริมาณประมาณ 500 กรัมเท่านั้น ทั้งนี้ เหตุผลสนับสนุนสำคัญอีกประการหนึ่งของไทยคือ การปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการผลิตที่ดีตลอดห่วงโซ่ การผลิต และได้รับการยอมรับในคุณภาพ และความ ปลอดภัยจากประเทศคู่ค้ามาโดยตลอด การเก็บตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบเป็นเรื่องสำคัญแต่ต้องทำอย่างเหมาะสม เรื่องนี้จึงนับเป็นความภาคภูมิใจของไทย ที่สามารถ ลดความสูญเสียจากการเก็บตัวอย่างสินค้าสัตว์น้ำ เพื่อตรวจสอบที่มากเกินไปจน เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต

มาตรฐานโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE)

สวัสดิภาพสัตว์ เป็นเรื่องที่แต่ละประเทศ ให้ความสนใจ และการจะให้ความสนใจสวัสดิภาพสัตว์ อย่างจริงจังจะต้องเข้าใจถึงความต้องการของสัตว์ แต่ละประเภท การส่งเสริม การดูแล และการลดการ ปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลง องค์การโรคระบาดสัตว์ ระหว่างประเทศ (The World Organization for Animal Health หรือ OIE) ที่กล่าวไว้ว่า ในการ

เลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหารจะต้องมีความรับผิดชอบ ทางด้านจริยธรรมเพื่อให้มั่นใจว่า สัตว์นั้นมีสวัสดิภาพ ในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ “สวัสดิภาพของสัตว์ เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจของสัตว์ พัฒนาการและสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของสัตว์ สภาพของสัตว์และผลกระทบอันเกิดจากการดูแลหรือ การปฏิบัติต่อสัตว์อย่างไม่ถูกต้อง”

สวัสดิภาพสัตว์สำหรับโคเนื้อ

ในปี 2555 องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ รับรองข้อกำหนดสวัสดิภาพสัตว์สำหรับการเลี้ยงโคเนื้อ ครอบคลุมตั้งแต่การจัดการสุขภาพในสภาวะแวดล้อมต่างๆ การเลี้ยงสัตว์ อาหาร และการใช้ยาสัตว์ โดยมีมุ่งหวังให้บรรลุถึงความมั่นคงด้านอาหารและให้ได้เนื้อโคที่มีความปลอดภัยทางอาหาร นอกจากนี้ปัจจุบันมีการนำข้อกำหนดด้านสวัสดิภาพสัตว์มาใช้เป็นระเบียบทางการค้า ดังนั้นการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการเลี้ยงสัตว์ โดยคำนึงถึง สวัสดิภาพสัตว์จึงมีความสำคัญต่อผู้บริโภค และเป็นการอำนวยความสะดวกทางการค้า

มกอช. ในฐานะหน่วยงานประสาน OIE ร่วมมือกับกรมปศุสัตว์ จึงได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาข้อกำหนดสวัสดิภาพสัตว์ขององค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาข้อกำหนดสวัสดิภาพสัตว์สำหรับอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความโปร่งใส และถูกต้องตามหลักวิชาการ และจัดประชุมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน รับทราบและให้ข้อคิดเห็นในการเสนอแก้ไขมาตรฐานดังกล่าว โดยรวบรวมและศึกษาข้อมูลทั้งเชิงวิชาการ เศรษฐกิจ และนโยบาย เช่น โครงการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนการเจรจาและเป็นท่าทีของประเทศไทย ในขณะที่เดียวกันข้อมูลการศึกษาต่างๆ จะนำมาใช้ในการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศด้วย เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ในการเข้าสู่ระบบฟาร์มมาตรฐานเพิ่มผลผลิตให้มีคุณภาพได้ราคาสูง และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

การกำหนดค่ากระแสไฟฟ้าของเครื่อง stunner ในสัตว์ปีก

OIE ได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดค่ากระแสไฟฟ้าของเครื่องทำให้สัตว์สลบ (stunner) ในสัตว์ปีก 2 ชนิดคือ ไก่ และไก่วง โดยค่ากระแสไฟฟ้าของไก่ตามข้อกำหนดทั้ง 3 ค่า ได้แก่

- 1 ความถี่ตั้งแต่ 50 to 200 Hz กระแสไฟฟ้าขั้นต่ำ 100 mA
- 2 ความถี่ตั้งแต่ 200 to 400 Hz กระแสไฟฟ้าขั้นต่ำ 150 mA
- 3 ความถี่ตั้งแต่ 400 to 1500 Hz กระแสไฟฟ้าขั้นต่ำ 200 mA

ทั้งนี้ประเทศไทยเห็นว่าหากปฏิบัติตามนี้ สัตว์ปีกจะตายก่อนเชือด ซึ่งขัดกับหลักฮาลาล และยังพบปัญหาคุณภาพซาก ประเทศไทยจึงได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดค่ากระแสไฟฟ้าของเครื่อง stunner ในโรงฆ่าสัตว์ปีกต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีของ OIE โดยได้นำเสนอข้อมูลการปฏิบัติของประเทศไทย ซึ่งเน้นประสิทธิผลที่ทำให้สัตว์ปีกสลบเป็นหลัก รวมทั้งสอดคล้องกับหลักสวัสดิภาพสัตว์ ข้อบัญญัติของศาสนาอิสลาม และคำนึงถึงคุณภาพซาก ทั้งนี้ คณะทำงานด้าน สวัสดิภาพสัตว์ของ OIE ได้สนับสนุนข้อเสนอของประเทศไทย และเห็นว่าค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ที่สนับสนุนว่าสามารถทำให้สัตว์ปีกสลบได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งพิจารณาจากปฏิกิริยาตอบสนองภายหลัง เช่น การหายใจ corneal reflex คลื่นสมองของสัตว์ปีก

มาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยพืช

แนวโน้มของการใช้มาตรการสุขอนามัยพืช ณ จุดตรวจสินค้านำเข้าเพื่อตรวจหาศัตรูพืชที่ประเทศต่างๆ ดำเนินการอยู่ในขณะนี้เริ่มมีข้อจำกัด ทั้งนี้เนื่องจากความรวดเร็วของการเคลื่อนย้ายสินค้า และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ตรวจพืช ดังนั้น มาตรฐานด้านมาตรการสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศ (มาตรฐาน ISPMs) ที่ประกาศใช้ในระยะหลังๆ จึงเน้นระบบจัดการความเสี่ยงศัตรูพืช (Systems approach) หรือการนำมาตรการหลายๆ มาตรการมาบูรณาการ (Integrated measures) ใช้ในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่กระบวนการผลิตจนถึงการบรรจุและขนส่ง

การประชุม Commission on Phytosanitary Measures: CPM ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 19-23 มีนาคม 2555 ณ สำนักงานใหญ่ FAO กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ได้มีมติยอมรับมาตรฐาน ISPMs 2 เรื่อง ดังนี้

- แนวทางการจัดระบบการจัดการความเสี่ยงสำหรับแมลงวันผลไม้ [ISPM No 35: 2012 Systems Approach for Pest Risk Management of Fruit Flies (Tephritidae)] หรือเรียกว่า Systems Approaches for Fruit Flies (FF SA) ทั้งนี้ แมลงวันผลไม้ในวงศ์ Tephritidae ส่วนใหญ่เป็นศัตรูพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการค้าระดับโลก ทุกประเทศจึงมีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจสอบการนำเข้าพืชอาศัยของแมลงวันผลไม้ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ฝรั่ง ชมพู มะละกอ รวมทั้งพืชผักอีกหลายชนิด ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศไทย และต่อไปประเทศผู้นำเข้าอาจกำหนดเงื่อนไขให้ประเทศไทยใช้มาตรการ FF SA ก่อนส่งออกก็ได้ ISPM No.35 กำหนดว่าในสถานการณ์ที่ใช้มาตรการอย่างเดียวยังไม่ได้ผล เช่น การใช้ทรีตเมนต์ หรือการรับรองแหล่งผลิต ให้ใช้มาตรการอย่างน้อย 2 มาตรการขึ้นไปมาจัดระบบด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อลดความเสี่ยงสำหรับแมลงวันผลไม้ FF SA อาจนำไปใช้ในพื้นที่ผลิตขนาดเล็กหรือครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศก็ได้ โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างพืชอาศัยชนิดแมลงวัน

ผลไม้เป้าหมาย และพืชอาศัยอื่นๆ และอาจนำไปใช้ในพื้นที่ที่พบแมลงวันผลไม้เป้าหมายน้อย หรือพบเป็นครั้งคราว หรือไม่พบเลย โดยใช้ร่วมกับมาตรการอื่นๆ เช่น การคัดเลือกพืชอาศัย การจัดการการผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดความเสี่ยงศัตรูพืชตามข้อกำหนดสุขอนามัยพืชของประเทศผู้นำเข้า

- **มาตรการบูรณาการสำหรับพืชที่ใช้ปลูก (ISPM No 36: 2012 Integrated Measures for Plants for Planting)** มาตรฐานนี้แสดงเกณฑ์สำคัญสำหรับจำแนกมาตรการต่างๆ ในการจัดการระบบการผลิตพืชที่ใช้ปลูกเพื่อส่งออก (ยกเว้นเมล็ดพันธุ์) ประเทศไทยเป็นผู้นำในการส่งออกพืชที่ใช้ปลูกหลายชนิด ได้แก่ ต้นกล้วยไม้ ลิ้นมังกร เปียเซีย นมัสกุลจันผา และพรรณไม้น้ำ ซึ่งจัดเป็นพืชที่ใช้ปลูกที่มีความเสี่ยงศัตรูพืชสูง อีกทั้งยังมีความยุ่งยากในการตรวจสอบ ณ จุดตรวจนำเข้า และความเป็นไปได้ที่ประเทศผู้นำเข้าอาจกำหนดเงื่อนไขนำเข้าโดยใช้มาตรการบูรณาการสำหรับพืช

ที่ใช้ปลูก ณ สถานที่ผลิตพืชที่ใช้ปลูก ISPM No.36 กำหนดการนำมาตรการต่างๆ มาบูรณาการใช้ร่วมกัน เช่น แผนการดำเนินงานของสถานที่ผลิต การตรวจสอบพืช การเก็บบันทึก การกำจัดศัตรูพืช สุขลักษณะ รวมถึงการจัดการระบบคุณภาพ (คู่มือสถานที่ผลิต โปรแกรมการจัดการศัตรูพืช การฝึกอบรมบุคลากร อย่างเหมาะสม ข้อกำหนดการบรรจุและการขนส่ง การตรวจประเมินระบบภายในและภายนอก) เป็นต้น เพื่อจัดการความเสี่ยงศัตรูพืช ทั้งนี้เป็นความรับผิดชอบของทั้งองค์กรอารักขาพืชแห่งชาติ (National Plant Protection Organization : NPPO) และผู้ผลิต

มกอช. เห็นว่ามาตรฐานทั้ง 2 เรื่อง มีความสำคัญต่อการผลิตพืชและการค้าระหว่างประเทศ ทั้งการนำเข้าและส่งออก ที่จะเกิดความเสี่ยงจากศัตรูพืชเป็นเรื่องที่ต้องประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้มีการนำมาตรฐานมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และการจัดการศัตรูพืชอย่างเป็นระบบ

แนวทางการนำระบบควบคุมอาหารมาใช้ในประเทศ

Codex ได้จัดทำเอกสารแนวทางสำหรับระบบการควบคุมอาหารภายในประเทศ มาตั้งแต่ปี 2549 เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างระบบการควบคุมอาหารนำเข้าและส่งออกพร้อมกับหลักความปลอดภัยอาหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์การคุ้มครองผู้บริโภคและเกิดความเป็นธรรมทางการค้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศที่อยู่ระหว่างการพัฒนากระบวนการตรวจสอบอาหารของประเทศ คณะกรรมาธิการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex Alimentarius Commission: CAC) ครั้งที่ 32 ในปี 2552 เห็นชอบให้จัดทำหลักการและแนวทางปฏิบัติสำหรับระบบการควบคุมอาหารของประเทศ (Principles and Guidelines for National Food Control System) โดยเริ่มทำงานตั้งแต่ปี 2552 และผ่านการพิจารณาจาก Codex Committee on Food Import and Export Inspection and Certification System (CCFICS) แล้วในปี 2553-2554 โดยเนื้อหาหลักของเอกสารที่จัดทำมานี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. หลักการ

หลักการที่ต้องคำนึงถึงในระบบการควบคุมอาหาร ได้แก่ การคุ้มครองผู้บริโภค ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อาหาร มีความโปร่งใส กำหนดบทบาทความรับผิดชอบที่ชัดเจนของผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้หลักการ risk based, science based and evidence based ในกระบวนการตัดสินใจ การประสานความร่วมมือของหน่วยงาน Competent Authorities ที่เกี่ยวข้อง มีมาตรการป้องกันความไม่ปลอดภัยอาหารที่เกิดขึ้น มีกระบวนการทบทวนและประเมินตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ยอมรับความเท่าเทียมของระบบอื่น เอื้อต่อการกำหนดกฎหมายและการบังคับใช้ในระบบการควบคุมอาหาร การปรับปรุงประสานกับมาตรฐานสากล และมีทรัพยากรเพียงพอ

2. กรอบการทำงาน

ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1 การกำหนดนโยบาย

การกำหนดเป้าหมายและลำดับความสำคัญของประเทศจะต้องสร้างความมั่นใจในการปกป้องคุ้มครองผู้บริโภคได้ โดยคำนึงถึงการผลิตอาหาร รูปแบบการบริโภค ความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งความพร้อมและความสามารถของประเทศ โดยกฎหมายและมาตรฐาน เป็นพื้นฐานที่สำคัญของระบบการควบคุมอาหารของประเทศ และให้ความสำคัญกับการสื่อสาร การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการกำหนดนโยบาย

2 การออกแบบระบบ

การออกแบบระบบจะต้องสะท้อนถึงหลักการของระบบการควบคุมอาหารของประเทศรวมถึงความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยประชาชน การหลอกลวงผู้บริโภค มีการดำเนินการเมื่อมีเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยอาหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน และประสานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการอาหารในการเรียกคืนสินค้าอาหารและกระบวนการเรียกคืนอาหารที่ไม่ปลอดภัยทันทีที่สามารถตามสอบสินค้าตามแนวทางที่ Codex จัดทำไว้แล้ว และมั่นใจได้ว่าการสื่อสารอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

3 การนำไปใช้

การจัดเตรียม roadmap หรือแผนสำหรับช่วยผลักดันองค์ประกอบต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน System Design คำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของแต่ละประเทศในการจัดลำดับความสำคัญ ระยะเวลาสำหรับการนำไปปฏิบัติ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดทำคู่มือและโปรแกรมการฝึกอบรม ในกิจกรรมต่างๆ ของการควบคุมอาหาร ได้แก่ การตรวจสอบ (inspection) การตรวจประเมิน (audit) การทวนสอบ (verification) และการเฝ้าระวัง (surveillance) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องตลอดโซ่อาหารรวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในระบบการควบคุมอาหารปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง สำหรับห้องปฏิบัติการที่ใช้ตรวจสอบต้องได้รับการรับรองระบบงาน (accredit) หรือยอมรับจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

4 การเฝ้าระวังและการทบทวนระบบ

ระบบการควบคุมอาหารควรมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง สามารถสนองต่อความไม่ปลอดภัยอาหารที่อาจเกิดขึ้น หรือมีการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และประวัติความสอดคล้องของการปฏิบัติตามมาตรฐาน มีการทบทวนระบบด้วยตัวเองและจากภายนอก และการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงของสินค้าหรือสิ่งแวดล้อมของการผลิต

ทั้งนี้ ในปี 2556 ประเทศไทย โดย มกอช. จะเป็นเจ้าภาพร่วมกับประเทศออสเตรเลีย จัดการประชุม CCFICS ครั้งที่ 20 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคาดว่าจะสามารถเสนอให้ Codex รับรองเอกสารนี้ โดยอาจจะประกาศใช้ในอนาคต และเป็นประโยชน์ในการวางกรอบระบบการควบคุมอาหารของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้สินค้าอาหารมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีตามมาตรการที่กำหนดไว้ตามแผนงาน ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีระบบการควบคุมอาหารที่ได้รับการยอมรับจากประเทศคู่ค้าระดับหนึ่ง แต่การนำแนวทางในเอกสารนี้มาใช้ จะเป็นการช่วยพัฒนาปรับปรุงระบบการควบคุมอาหารของประเทศให้มีการบูรณาการตลอดห่วงโซ่อาหาร รวมทั้งช่วยสร้างความเข้มแข็งของระบบการควบคุมอาหารของประเทศให้มากขึ้น สร้างความมั่นใจให้กับประเทศคู่ค้า

การผลักดัน SMEs เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก (Small and Medium Enterprises : SMEs) เป็นรูปแบบธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จดทะเบียนในฐานะบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือกิจการร่วมค้า ซึ่งจุดเริ่มต้นของ SMEs มาจากการประกอบธุรกิจการผลิต หรือการบริการที่มีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อน ใช้ความชำนาญเฉพาะด้านในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้ทำเลที่ตั้งของกิจการ เป็นจุดแข็งในการดำเนินงาน

ภาพรวมของการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารของไทยในกลุ่มผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ ประมง ผัก ผลไม้ ข้าว แป้ง และธัญพืช ไปยังกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มีแนวโน้มการเติบโตที่ดี จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการ SMEs ของไทยที่จะขยายธุรกิจภาคการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของแต่ละประเทศ และร่วมมือกันในการทำการตลาดนอกอาเซียน การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 จะมีแนวโน้มของการแข่งขันทางเศรษฐกิจของ SMEs โดยเฉพาะสินค้าเกษตรและอาหารรุนแรงขึ้น ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งอุปสรรคหรือโอกาสทางการค้า จึงมีความจำเป็นที่ผู้ประกอบการ SMEs ต้องปรับตัว เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน และอยู่รอดในสถานะที่เปิดเสรีทางการค้า ทั้งนี้ การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่าง SMEs ในระดับภูมิภาค และการพัฒนา SMEs จึงเป็นหนึ่งในแผนงานที่เป็นองค์ประกอบ สำคัญของ AEC Blueprint

มกอช. ตระหนักถึงการให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาและส่งเสริม SMEs จึงได้ผลักดันมาตรฐานสินค้าเกษตร ข้อกำหนด และกฎระเบียบของภูมิภาคอาเซียนให้สอดคล้อง กับทิศทางที่ผู้ประกอบการ SMEs สามารถทำได้ตามมาตรฐานของประเทศไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex) และได้เสนอในการประชุมของคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของอาเซียนภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน (ASEAN Consultative Committee on Standard and Quality for Prepared Foodstuff Product Working Group : ACCSQ PFPWG) ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงข้อกำหนดทางเทคนิคในอาเซียน จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

- ข้อกำหนดการควบคุมอาหารของอาเซียน เรื่อง ฉลากอาหาร
- ข้อกำหนดการควบคุมอาหารของอาเซียน เรื่อง ฉลากอาหาร
- ข้อกำหนดการควบคุมอาหารของอาเซียน เรื่อง สุขลักษณะอาหาร
- ข้อกำหนดการควบคุมอาหารของอาเซียน เรื่อง ระบบควบคุมอาหาร
- การปรับปรุงระบบการตรวจสอบและการออกใบรับรองอาหารนำเข้าและส่งออกภายในอาเซียน และ
- การปรับปรุงระบบการตรวจสอบและออกใบรับรอง HACCP และ GMP

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะนำมาตรฐานดังกล่าวมาใช้ จำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ SMEs ภายในประเทศด้วย ที่ประชุม ACCSQ PFPWG จึงให้จัดโครงการฝึกอบรมและให้ความรู้แก่ SMEs ในด้านต่างๆ โดยเริ่มจากการศึกษาปัญหาของ SMEs ในแต่ละประเทศภายในภูมิภาคอาเซียนก่อน

มกอช. ในฐานะผู้แทนของประเทศไทย ได้เสนอที่จะเป็นแกนนำในการผลักดัน ส่งเสริม และให้ความช่วยเหลือแก่ SMEs ด้านสินค้าเกษตรและอาหารในระดับภูมิภาค โดยจะเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลโครงการฝึกอบรมที่จำเป็นในการส่งเสริม SMEs ที่แต่ละประเทศต้องการ รวมถึงปัญหาที่ SMEs ในแต่ละประเทศกำลังเผชิญก่อน เพื่อเสนอเป็นโครงการให้แก่ทางธนาคารโลก พิจารณาสับสนุนด้านงบประมาณให้แก่หน่วยงานจัดฝึกอบรมดังกล่าว นอกจากนี้ มกอช. มีแผนดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคด้านการผลิตแก่ SMEs ภายในประเทศด้วยการส่งเสริมให้มีการจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้ทางวิชาการและส่งเสริมโครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องด้านการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้สามารถนำทฤษฎีประยุกต์ลงสู่การปฏิบัติจริงได้ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะก้าวไปสู่การเป็นตลาดบนฐานการผลิตเดียวกันในภูมิภาคอาเซียน และบรรลุวัตถุประสงค์หลักของ AEC ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการตามสอบ สินค้าเกษตรแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็ก

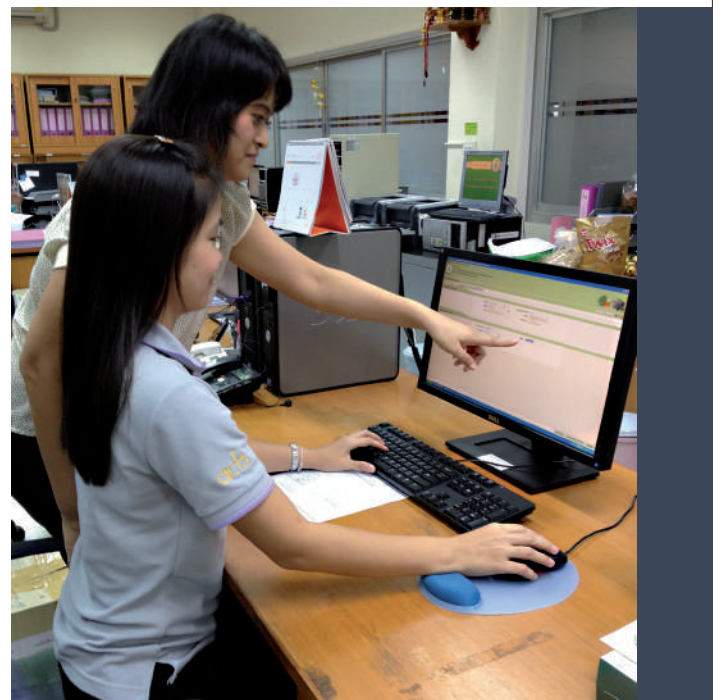
การตามสอบสินค้าเป็นข้อกำหนดทางการค้าที่ประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยมีความต้องการให้สามารถตามสอบได้ตลอดห่วงโซ่จากแปลงผลิตถึงผู้บริโภค อีกทั้งผู้บริโภคในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหารเป็นอย่างมาก ทั้งนี้การดำเนินงานด้านการตามสอบสินค้าเกษตรจะมีประสิทธิภาพได้นั้นต้องได้รับความร่วมมือในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลในกระบวนการผลิตจากผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีอยู่จำนวนมากและมีส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้การตามสอบสินค้าเกษตรสามารถดำเนินการได้ตลอดห่วงโซ่การผลิต

ในช่วงที่ผ่านมาได้มีการจัดระบบการตามสอบให้แก่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่บ้างแล้ว ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กยังขาดความพร้อม กอซ. เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาระบบการตามสอบสินค้าเกษตรที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก หรือ ACFS SME Traceability Program เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดสากล โดยมีขั้นตอนการทำงานตั้งแต่

ศึกษากระบวนการ ทำงานจริงของผู้ประกอบการโดยละเอียด วิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาระบบ รวมทั้งได้นำระบบไปทดสอบจริงกับผู้ประกอบการ ซึ่งผลที่ได้คือระบบการตามสอบสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กสำหรับผู้ประกอบการบันทึกข้อมูลที่ช่วยในการบริหารจัดการกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร ตั้งแต่ข้อมูลแหล่งปลูก การรับวัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิต การตรวจสอบคุณภาพ การบรรจุ การขนส่ง โดยจัดทำระบบสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ 2 กลุ่ม คือ

- ระบบการตามสอบสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ผัก ผลไม้สด หรือ ACFS Trace 1
- ระบบการตามสอบสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือ ACFS Trace 2

ระบบที่ มกอช. พัฒนาขึ้นนี้สามารถใช้งานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer : PC) หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) มีการทำงาน 2 ภาษา (ไทย และอังกฤษ) สามารถพิมพ์รายงานได้ 4 ฉบับ ประกอบด้วย รายงานการตามสอบสินค้าจากข้อมูลการส่งออกย้อนกลับถึงการรับสินค้า (Trace Backward) รายงานการตามสอบสินค้าจากข้อมูลการรับสินค้าไปถึงการส่งออก (Trace Forward) รายงานรับเข้าวัตถุดิบ และรายงานรับ-จ่ายปัจจัยการผลิต มกอช. ได้จัดฝึกอบรมการใช้งานให้กับผู้ประกอบการกว่า 20 ราย ครอบคลุมผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ผัก ผลไม้ และผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (Good Manufacturing Practices : GMP) ได้แก่

บริษัท/ผู้ประกอบการกลุ่มผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้ 19 ราย

1. บริษัท 3เอฟ เอ็กโซติก จำกัด
2. บริษัท เกียรติเพื่องกิจ เกษตรล้านนา จำกัด
3. บริษัท โกลบอลเฟรชเอ็กเพรส จำกัด
4. บริษัท ชิงทองไทย จำกัด
5. บริษัท เคอร์เนอร์ อะโกร เอ็กพอร์ต เซ็นเตอร์ จำกัด
6. บริษัท โชคเจริญพัฒนาการเกษตร จำกัด
7. บริษัท ทวีทรัพย์ฟู้ดส์ จำกัด
8. บริษัท นวพันธ์ฟาร์ม จำกัด
9. บริษัท มงคลชัยพัฒนา จำกัด
10. บริษัท อโกรไทยยูเนียน จำกัด
11. บริษัท สยามฮาร์เวสต์ จำกัด
12. บริษัท เอ็นซี โคโคไนท์ จำกัด
13. บริษัท โอพี ฟรุตส์ จำกัด
14. บริษัท ไฮเทคไบโอ (ประเทศไทย) จำกัด
15. บริษัท ไฮโดรอะกรีเฟรช จำกัด
16. ห้างหุ้นส่วนจำกัด กุญหุ่ย
17. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พรหมกังวาน
18. สมาคมผู้ค้าและส่งออกผลไม้ไทย
19. มูลนิธิโครงการหลวง (กรุงเทพฯ)

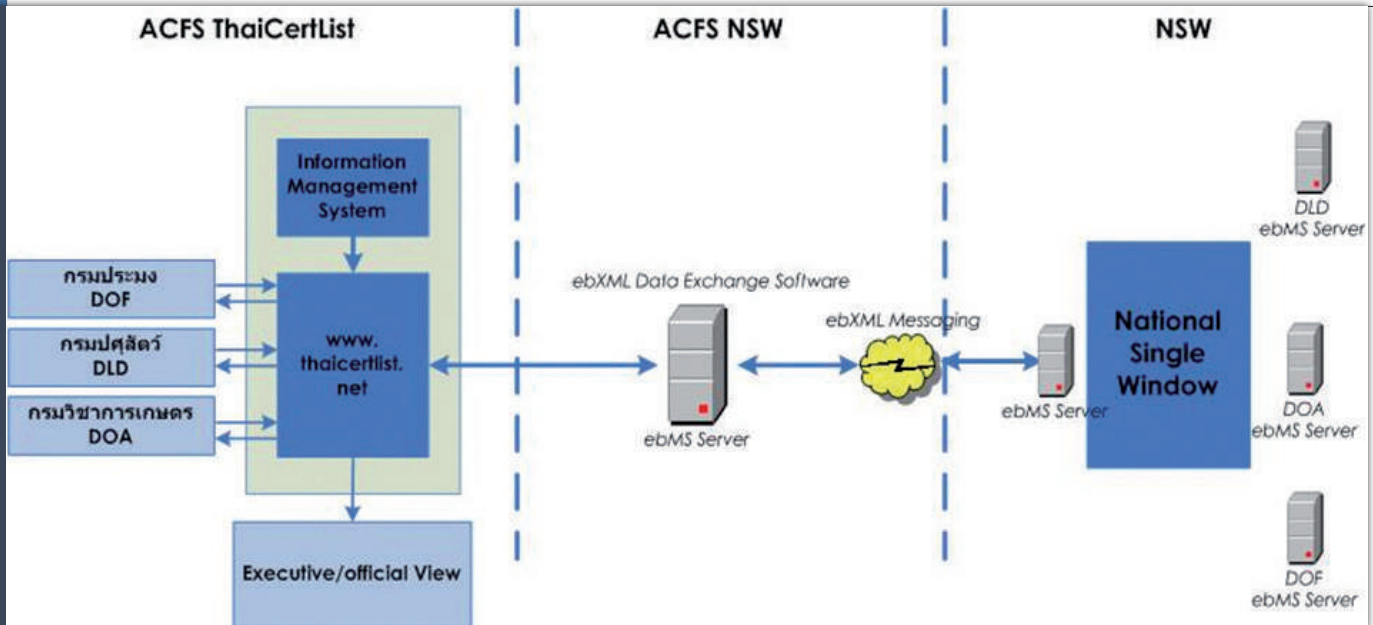
บริษัท/ผู้ประกอบการกลุ่มผลิตภัณฑ์ ไหม 3 ราย

1. บริษัท จุลไหมไทย จำกัด
2. บริษัท เมืองย่าฮิลเค่น (ประเทศไทย) จำกัด
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เรือนไหม ไบหม่อน

ระบบดังกล่าวเป็นเครื่องมือสนับสนุนการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยแก่สินค้าเกษตร โดยเมื่อพบปัญหาจะทำให้สามารถตามสอบสินค้าเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เป็นการสร้างความมั่นใจในคุณภาพ ความปลอดภัยของสินค้า รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า

มกอช.

กับการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร

ไทยได้จัดทำระบบการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของประเทศ (National Single Window : NSW) ตามข้อตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน (ASEAN Single Window : ASW) โดยกรมศุลกากรเป็นหน่วยงานหลักในการจัดตั้ง NSW มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า - ส่งออก ให้ความร่วมมือผลักดัน NSW ให้สำเร็จตามเป้าหมาย และมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาการแลกเปลี่ยนข้อมูลในกระบวนการโลจิสติกส์ให้เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Logistics) ส่งผลให้สามารถลดระยะเวลาและแบบฟอร์มเอกสารที่ใช้ในกระบวนการดำเนินการด้านเอกสารเพื่อการนำเข้า - ส่งออก โดยให้ยื่นเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า - ส่งออก ณ จุดเดียว และส่งผ่านข้อมูลให้กรมศุลกากรเพื่อการตัดสินใจตรวจปล่อยสินค้าเพียงครั้งเดียว และนำไปสู่การเชื่อมโยง ASW ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนสำหรับรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558

มกอช. ได้รับมอบหมายตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2546 ให้เป็นศูนย์กลางรวมข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารจากหน่วยงานผู้ออกใบรับรอง คือ กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมวิชาการเกษตร และเชื่อมโยงกับหน่วยงานตรวจสอบของประเทศผู้นำเข้า (Inspection and Quarantine of Importing Countries) ได้จัดทำระบบเชื่อมโยงใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารกับต่างประเทศ ภายใต้เว็บไซต์ Thaicertlist.net เพื่อรองรับหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งระบบงานในส่วนการนำเข้าและการสื่อสารข้อมูลเป็นการนำเข้าข้อมูลแต่ละจุดจากหน่วยงานผู้ออกใบรับรองและส่งผ่านข้อมูลโดยใช้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ ต่อมาเมื่อกรมศุลกากรได้มีการพัฒนาระบบ NSW ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ภาครัฐ เอกชนในการออกหรือตรวจสอบใบอนุญาตและใบรับรองต่างๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ มกอช. จึงพัฒนาการเชื่อมโยง

ระหว่างระบบเชื่อมโยงใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารกับต่างประเทศผ่านระบบ NSW โดยมีรูปแบบมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Electronic Business Extensible Markup Language : ebXML) ซึ่งทำให้การเชื่อมโยงข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพ และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบงานที่มีแพลตฟอร์มต่างกันได้ มีผลให้การรับส่งข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารจากหน่วยงานผู้ออกใบรับรองเชื่อมต่อผ่าน NSW มายังระบบเชื่อมโยงใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารกับต่างประเทศมีความปลอดภัยของข้อมูล สะดวก รวดเร็ว และลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ทำให้หน่วยงานตรวจสอบของประเทศผู้นำเข้าสามารถตรวจสอบข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร ทั้งพืช สัตว์ ประมง ได้ตลอดเวลา สามารถตรวจปล่อยสินค้าได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร

ปัจจุบันการเชื่อมโยงข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารได้ดำเนินการเชื่อมโยงผ่านระบบ NSW ระหว่าง มกอช. กับกรมปศุสัตว์แล้ว และจะได้ดำเนินการเชื่อมโยงกับกรมวิชาการเกษตร และกรมประมงต่อไป

สร้างความมั่นใจสินค้า GI

“ผ้าไหมยกดอกลำพูน” ด้วยระบบการตามสอบ

ผ้าไหมยกดอกลำพูน เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ด้วยความมีเสน่ห์ สวยงาม และเป็นงานหัตถกรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์และมีประวัติความเป็นมาอันยาวนานของจังหวัดลำพูน ในปี 2550 ผ้าไหมยกดอกลำพูนได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication: GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นมาตรการคุ้มครอง ทรัพย์สินทางปัญญาแก่สินค้าเฉพาะถิ่นที่มีคุณภาพ และชื่อเสียง เพื่อรักษา และปกป้องเอกลักษณ์ กรรมวิธี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตผ้าไหมไทยเพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมควบคู่กับประเทศไทย การรักษาคุณภาพมาตรฐานการผลิตให้มีความน่าเชื่อถือ จำเป็นต้องมีระบบการตรวจติดตามและตรวจสอบคุณภาพจากคณะผู้ตรวจประเมิน โดยรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสาร ตั้งแต่ที่มาของวัตถุดิบ อุปกรณ์การผลิต กระบวนการผลิต การควบคุมการผลิต จนถึงการส่งมอบถึงมือลูกค้า จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลอันจะเกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และประเทศชาติในภาพรวม

มกอช. และกรมหม่อนไหม เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการข้อมูลสนับสนุนการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับและตรวจสอบได้ จึงได้พัฒนาระบบการตามสอบสินค้าผ้าไหมภายใต้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ขึ้น เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลครอบคลุมกระบวนการผลิตและการตรวจสอบคุณภาพทั้งกระบวนการ รวมถึงประชาสัมพันธ์เผยแพร่คุณค่า ความงดงาม ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของผ้าไหมอันเป็นการเพิ่มมูลค่าทางการตลาด สร้างแบรนด์สินค้าไทยที่แสดงถึงมาตรฐานการผลิตผ้าไหมไทยสู่ระดับสากล ซึ่งผู้ซื้อสามารถตามสอบผลิตภัณฑ์ผ้าไหมยกดอกลำพูนได้ ภายใต้ เว็บไซต์ www.gisilklamphun.go.th เพื่อรับทราบรายละเอียดของผ้าไหม เช่น วันที่เริ่มทอ ชื่อผู้ทอ ชื่อลาย ประวัติความเป็นมาของลาย ชื่อร้าน โดยใช้โทรศัพท์มือถืออ่าน QR code หรือพิมพ์รหัส GI ที่ติดบนป้ายสินค้าผ้าไหมผ่านเว็บไซต์ดังกล่าว โดยการดำเนินโครงการนับเป็นครั้งแรกที่ได้ริเริ่มนำระบบการตามสอบมาใช้กับผ้าไหมไทย

ระบบการตามสอบสินค้าผ้าไหมภายใต้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นระบบที่สามารถบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กรมหม่อนไหม สถาบันผ้าทอมือหรือศูนย์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการผลิตผ้าไหมยกดอกลำพูนและผู้ประกอบการ ในการนี้เพื่อสนับสนุนและผลักดันการใช้งานจึงได้มีการจัดฝึกอบรมการใช้งานให้กับผู้ประกอบการ ตั้งแต่ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์เบื้องต้น การใช้อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น และการใช้งานระบบ โดยมีผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมโครงการฯ และเข้าใช้งานระบบฯ รวม 14 ราย ซึ่งอยู่ในจังหวัดลำพูนทั้งหมด ได้แก่ ร้านอำไพผ้าไหมยกดอก ห้างหุ้นส่วนจำกัดมาลีลำพูนผ้าฝ้ายและผ้าไหมยกดอก ร้านปริชาติไหมไทย ร้านพรณีไหมไทย ร้านลำพูนไหมไทย ร้านดารณีไหมไทย ร้านเพ็ญศิริไหมไทย ห้างหุ้นส่วนสามัญบุญยเกียรติไหมไทย ร้านโสภาไหมและฝ้ายยกดอก ร้านพรชัยไหมไทย ร้านผ่องผ้าไหมไทย ร้านเพ็ญพัทธ์ฝ้ายยกดอก ร้านอรษาไหมไทย และร้านคุณอุไรมไหมไทย ครอบคลุมผู้ทอผ้าไหม GI จำนวน 235 คน

จากการดำเนินการดังกล่าวจะเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการผลิตสินค้าผ้าไหมตรา GI ทั้งในด้านการส่งมอบคุณค่าของศิลปะการทอผ้าไหมไปยังผู้บริโภค การบันทึกข้อมูลผู้ผลิตผู้ประกอบการ วัตถุดิบ สินค้า และกระบวนการตรวจสอบควบคุมคุณภาพการผลิตผ้าอย่างเป็นระบบได้มาตรฐาน การใช้ข้อมูลสถิติเพื่อการบริหารจัดการ ตลอดจนการส่งเสริมการผลิตและจัดกิจกรรมทางการตลาดซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการโดยตรง อันจะส่งผลให้เกิดธุรกิจบนพื้นฐานของการ

ส่งเสริมคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทยให้สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน การดำเนินงานในอนาคตสามารถนำระบบการตามสอบสินค้าผ้าไหมยกดอกลำพูนภายใต้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการตามสอบและประกันคุณภาพผ้าไหมประเภทอื่นๆ ต่อไป

ตลาดสินค้าเกษตรและอาหารในต่างประเทศ

ตลาดสินค้าเกษตรและอาหารส่งออกของไทยมีหลายประเทศ และครอบคลุมสินค้าหลากหลายชนิด โดยในแต่ละปีจะมีสินค้าชนิดใหม่ๆ ของไทยที่ส่งออกไปตลาดโลก และตลาดใหม่ที่ได้เปิดเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ในครั้งนี้จะหยิบยกชนิดสินค้าและตลาดบางประเทศที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่น่าสนใจ 2 เรื่องมานำเสนอ ได้แก่ ตลาดผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพในญี่ปุ่น และผลไม้ฉายรังสีไทยไปสหรัฐอเมริกา

ตลาดผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพในญี่ปุ่น แนวโน้มตลาดสดใส ต้อนรับสังคมผู้สูงอายุ

ผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพในญี่ปุ่นมีแนวโน้มตลาดขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยในปี 2554 มีมูลค่าตลาดสูงถึง 1.5 ล้านล้านเยน หรือ 6 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้น 3 พันล้านเยน จากปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากการที่ญี่ปุ่นหันมาใส่ใจสุขภาพกันมากขึ้น ต้องการบริโภคอาหารและผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ มีคุณสมบัติป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บ ทำให้ผู้บริโภคสามารถดูแลสุขภาพได้ด้วยตนเอง กลุ่มผู้บริโภคผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพส่วนใหญ่ของญี่ปุ่นจึงเป็นประชากรวัยกลางคนไปจนถึงผู้ที่มีอายุเกิน 50 ปีขึ้นไป โดยสาเหตุที่ชาวญี่ปุ่นหันมาใส่ใจสุขภาพกันมากขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุ โดยปัจจุบันถือว่าชาวญี่ปุ่นที่มีอายุเกิน 65 ปีขึ้นไป มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 22.7 ซึ่งสูงที่สุดในเอเชีย และปัญหาสุขภาพที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มประชากรวัยกลางคนและที่มีอายุเกิน 50 ปีขึ้นไป ได้แก่ ปัญหาน้ำหนักเกิน โรคอ้วนลงพุง คอเลสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง ระบบไหลเวียนโลหิตผิดปกติ

ประเภทผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพ

ผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพแบ่งออกเป็น 4 ประเภท โดยมีส่วนแบ่งการตลาดตามลำดับดังนี้

1 ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ

มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาสุขภาพ ใช้วัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่กำหนดไว้ 61 ชนิด ช่วยเสริมสร้างสมดุลทางโภชนาการ ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้มีส่วนแบ่งการตลาดในญี่ปุ่นสูงสุดในบรรดาผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพ ประมาณร้อยละ 48

2 อาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการ

เช่น ระบุว่ามีส่วนผสมสูง เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันอนุญาตกล่าวอ้างไว้ 17 ชนิด คือ วิตามิน 12 ชนิด และเกลือแร่ 5 ชนิด ผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพประเภทนี้มีส่วนแบ่งการตลาดในญี่ปุ่น ประมาณร้อยละ 27

3 อาหารเพื่อสุขภาพ (Food for Special Health Use) จะต้องมีคุณสมบัติช่วยร่างกายที่ชัดเจน มีหลักฐานพิสูจน์ความปลอดภัย เช่น ผลการทดสอบในสัตว์ทดลอง รับประกันความถูกต้องเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ต่อระยะเวลาการบริโภคที่ระบุไว้ ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ต้องได้รับการรับรองจากกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการของญี่ปุ่น ซึ่งจนถึงปลายปี 2551 มีทั้งสิ้น 797 ชนิด ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้มีส่วนแบ่งการตลาดในญี่ปุ่นประมาณร้อยละ 23

4 อาหารที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะทาง (Food for Special Dietary Use) มี 5 ชนิด คือ อาหารทางการแพทย์ อาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับผู้สูงอายุ และอาหารเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้มีส่วนแบ่งการตลาดในญี่ปุ่นเพียงเล็กน้อย ประมาณร้อยละ 2

ช่องทางการจำหน่าย

ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพของญี่ปุ่นส่วนใหญ่ผ่านทีวีช้อปปิ้ง ไพรซ์เช็ย และร้านขายยา โดยการซื้อผ่านทีวีช้อปปิ้งมีกลุ่มผู้ซื้อหลัก คือ ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

ค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพ

ค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพของชาวญี่ปุ่นจะสูงขึ้นตามอายุ กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จะใช้จ่าย 15,000 เยน หรือ 6,000 บาท ต่อครัวเรือนต่อปี ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จะใช้จ่าย 18,000 เยน หรือ 7,200 บาท ต่อครัวเรือนต่อปี ผู้ที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป จะใช้จ่าย 20,000 เยน หรือ 8,000 บาท ต่อครัวเรือนต่อปี

วัตถุดิบและส่วนประกอบสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพ : โอกาสของสินค้าเกษตรไทย

จากข้อมูลปี 2553 พบว่าวัตถุดิบและส่วนประกอบสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพที่เป็นที่นิยมในญี่ปุ่น 3 อันดับแรกจำแนกตามการใช้งาน 5 ประเภทดังนี้

- ผลิตภัณฑ์บำรุงความงาม ได้แก่ คอลลาเจน วิตามินซี กรดนิวคลีอิก
- ผลิตภัณฑ์เพิ่มคุณค่าทางโภชนาการและชะลอความเหนื่อยล้า ได้แก่ กระเทียม น้ำส้มสายชูหมักนมผึ้ง
- ผลิตภัณฑ์กระตุ้นภูมิคุ้มกัน ได้แก่ โพรพอลิส ลูเกย นมผึ้ง
- ผลิตภัณฑ์ควบคุมน้ำหนักและป้องกันโรคอ้วน ได้แก่ โพรตีนผง น้ำส้มสายชูหมัก Green juice (น้ำผักรวม เช่น ยอดข้าวบาร์เลย์ ค่ะน้า)
- ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าทางโภชนาการทั่วไป ได้แก่ Green juice สาหร่าย chlorella พรุณสกัด

นอกจากนี้ยังพบว่าในช่องทางการจำหน่ายในร้านขายยานั้น ผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่นิยม 5 อันดับแรก ได้แก่ Green juice คอลลาเจน น้ำส้มสายชูหมักเพื่อสุขภาพ วิตามินซี ขมิ้นชัน

จากสถานการณ์การตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพในญี่ปุ่นที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างมาก โดยมีวัตถุดิบและส่วนประกอบหลายชนิดที่ไทยมีการผลิตหรือมีศักยภาพในการส่งออก เช่น นมผึ้ง ลูเกย ขมิ้นชัน กระเทียม เป็นต้น ตลาดผลิตภัณฑ์อาหารสุขภาพของญี่ปุ่นจึงน่าจับตา แต่เรื่องมาตรฐานและคุณภาพรวมทั้งกฎระเบียบเงื่อนไขต่างๆ เป็นเรื่องสำคัญที่จะละเลยไม่ได้ เพื่อให้สินค้าเกษตรไทยเป็นส่วนหนึ่งของอาหารสุขภาพที่วางจำหน่ายในญี่ปุ่น

ผลไม้ฉายรังสีไทยไปสหรัฐอเมริกา : ศักยภาพยังสูงอยู่

ตลาดผลไม้สดในสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพสูง มีความต้องการนำเข้าผลไม้ทุกชนิดรวมกันไม่ว่าจะเป็นผลไม้เมืองหนาวหรือผลไม้เมืองร้อนไม่ต่ำกว่า 2,000-3,000 ตันต่อเดือน รวมทั้งผู้บริโภคมี

กำลังซื้อสูง ราคาการจำหน่ายผลไม้ในตลาดค้าปลีกอยู่ในระดับที่สูง ทำให้ตลาดผลไม้สดในสหรัฐอเมริกาเป็นเป้าหมายของประเทศผู้ส่งออกผลไม้ทั้งหลาย ที่หวังจะแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดนี้

ความเป็นมาของการเปิดตลาด

การเปิดตลาดผลไม้สดของไทยไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จตั้งแต่ปี 2551 หลังจากได้มีการจัดทำวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชผลไม้และเจรจาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ในระยะแรกสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดจากไทยที่ผ่านกระบวนการฉายรังสีได้จำนวน 6 ชนิด ได้แก่ ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง มังคุด สับปะรด เงาะ และต่อมาเพิ่มอีก 1 ชนิด คือ แก้วมังกร รวมเป็นผลไม้ 7 ชนิด การส่งออกไปสหรัฐอเมริกาแน่นอนนอกจากจะต้องฉายรังสีแล้ว ผลไม้จะต้องมาจากแหล่งผลิตที่ได้มาตรฐาน GAP ของไทย

ผ่านโรงคัดบรรจุที่ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร ผู้ส่งออก โรงคัดบรรจุ และฟาร์มจะต้องขึ้นทะเบียนที่กรมวิชาการเกษตรสำหรับการส่งออกไปสหรัฐอเมริกาเป็นการเฉพาะด้วย รวมทั้งผลผลิตก่อนส่งออกต้องผ่านการตรวจสอบรับรองร่วมจากเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตรและเจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา ซึ่งค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่สหรัฐอเมริกา ประเทศผู้ส่งออกต้องรับผิดชอบโดยมีการจ่ายเงินล่วงหน้าและมีผู้บริหารการเงินซึ่งเรียกว่า ผู้ประสานงาน (Cooperator) การตรวจสอบรับรองล่วงหน้า (Preliminary Program)

ปัญหาอุปสรรคที่ต้องฟันฝ่า

ในปีแรก (ปี 2551) ไทยส่งออกผลไม้ฉายรังสีไปสหรัฐอเมริกาได้ประมาณ 200 ตัน เนื่องจากการเปิดตลาดในช่วงปลายปี และปีต่อๆ มาการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นจนเคยถึงระดับ 2,000 ตัน แต่ตัวเลขการส่งออกลดลงเรื่อยๆ จนเหลือเพียง 600 ตัน ในปี 2554 เนื่องจากปัญหาอุปสรรคหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเปิดตลาดใหม่ที่มีแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากตลาดอื่นๆ การเข้มงวดในเรื่องบรรจุภัณฑ์ การประสานงานและการมอบหมายภารกิจด้านการประสานงานและด้านการเงิน รวมทั้งการเกิดอุทกภัยใหญ่ในไทย

หนทางยังยาวไกล แต่ต้องร่วมใจกัน

ปัจจุบันด้วยความร่วมมือของทุกฝ่ายทั้ง มกอช. กรมวิชาการเกษตร ผู้ประสานงานเอกชน คือ บริษัท บัดดี้ โคโค นัท จำกัด (BCC) และโรงฉายรังสี 2 แห่ง คือ บริษัท ซินเนอร์จี เฮลท์ (ประเทศไทย) จำกัด และศูนย์ฉายรังสีสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ รวมทั้งการจัดระบบการดำเนินงานใหม่ ทำให้แนวโน้มการส่งออกฟื้นตัวและดีขึ้นตามลำดับ

ตัวเลขการส่งออกล่าสุด 8 เดือนแรกของปี 2555 (10 กุมภาพันธ์ - 30 กันยายน 2555) มียอดการส่งออก 620 ตัน สูงขึ้นกว่ายอดส่งออกของทั้งปี 2554 และคาดว่าตัวเลขการส่งออกจะสามารถกลับมาสูงถึงระดับ 2,000 ตัน ในไม่ช้า และมีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกด้วย เนื่องจากขณะนี้ มีบริษัทผู้ส่งออกรายใหม่ๆ ที่สนใจเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น รวมทั้งผู้ส่งออกที่ต้องการจัดทำภาชนะบรรจุรูปแบบใหม่แทนกล่องกระดาษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องจัดทำรูปแบบการฉายรังสีที่เหมาะสมสำหรับภาชนะบรรจุใหม่นั้น (Dose Mapping) อันจะเป็นทางเลือกให้ผู้ส่งออกสามารถเลือกใช้ เพื่อช่วยรักษาคุณภาพของสินค้าและลดปัญหากล่องเสียหายทำให้ผลไม้เสียหายลงได้อีกด้วย

จะเห็นได้ว่าในขณะที่เศรษฐกิจภาพรวมของทั้งประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดที่สำคัญของสินค้าไทยประสบปัญหาการชะลอตัว ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวการส่งออกสินค้าของไทยหลายชนิด อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องทางการตลาดที่มีศักยภาพใน 2 ประเทศนี้อีก ไม่ว่าจะเป็นตลาดอาหารสุขภาพในญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดใหม่ที่น่าสนใจซึ่งผู้ประกอบการไทยยังไม่ได้เข้าไปทำการตลาดในส่วนนี้ หรืออาจมีบางรายเริ่มส่งออกบ้างแต่มีปริมาณและมูลค่าไม่มากนัก หรือจะเป็นตลาดผลไม้ฉายรังสีในสหรัฐอเมริกาซึ่งไม่ใช่ตลาดใหม่สำหรับไทย แต่ช่วงที่ผ่านมามีความพยายามในการดำเนินการต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อหวังการเข้าไปแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดสำหรับผลไม้ไทย

ก้าวแรกของเส้นทางการผลิตข้าวสารคุณภาพ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเร่งพัฒนากระบวนการผลิตข้าวไทยให้มีคุณภาพอย่างครบวงจรตามประกาศมาตรฐานเกี่ยวกับการผลิตและแปรรูปข้าว เช่น มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับข้าวหอมมะลิไทย ซึ่งเป็นขั้นตอนในการปลูกข้าวระดับฟาร์มโดยผลผลิตจากกระบวนการตามมาตรฐานดังกล่าว เรียกว่า ข้าวเปลือก GAP ซึ่งแต่ก่อนเกษตรกรจะนำเอาข้าวเปลือก GAP ไปขายให้กับโรงสีข้าวโดยโรงสีข้าวไม่ได้จัดแยกสายการผลิตทำให้โรงสีสีข้าวเปลือก GAP รวมกับข้าวเปลือกทั่วไป กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าว (มกษ. 4403-2553) หรือมาตรฐาน GMP ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาโรงสีข้าวให้สอดคล้องตามมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าว ข้าวสารที่มาจากข้าวเปลือก GAP และผ่านการสีจากโรงสีข้าว GMP จึงเป็นการผลิตข้าวตามมาตรฐานครบวงจรสามารถบรรจุในหีบห่อหรือถุงที่มีเครื่องหมาย Q

มกช. ได้จัดทำโครงการยกระดับการผลิตข้าวครบวงจรตามมาตรฐานหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับโรงสีข้าวขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าว และพัฒนาทักษะในการเป็นที่ปรึกษาเกษตรกรให้กับบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้สามารถให้คำปรึกษาด้านพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าวได้ รวมทั้งพัฒนาเอกสารต้นแบบสำหรับที่ปรึกษาเกษตรกรนำไปใช้ โดยมีโรงสีข้าว 5 แห่ง เข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นโรงสีข้าวต้นแบบตามมาตรฐานโรงสีข้าวของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

- 1) วิสาหกิจชุมชนโรงสีข้าวพระราชทาน อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน
- 2) โรงสีข้าวสหกรณ์การเกษตรปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
- 3) โรงสีข้าวสหกรณ์การเกษตรเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- 4) โรงสีข้าววิสาหกิจชุมชนบ้านเขากลาง อำเภอนวนชน จังหวัดพัทลุง
- 5) บริษัทมาบุญครอง ฟู้ด จำกัด จังหวัดสุรินทร์

ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้บูรณาการการทำงานร่วมกัน ดังนี้

1. กรมส่งเสริมการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี
2. กรมการข้าว สนับสนุนการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และพัฒนาโรงสีข้าวให้ได้ตามมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าว
3. กรมส่งเสริมสหกรณ์ และ มกอช. เตรียมความพร้อมโดยจัดสัมมนา ฝึกอบรม สร้างองค์ความรู้ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกษตรกร เจ้าหน้าที่โรงสี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่กลุ่มเกษตรกรและโรงสีข้าว เพื่อนำองค์ความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงโรงสีข้าวให้ปฏิบัติตามมาตรฐานต่อไป

ในปี 2555 มีโรงสีข้าวในโครงการ 2 แห่ง ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนโรงสีข้าวพระราชทาน อำเภอนาทม จังหวัดน่าน และโรงสีข้าววิสาหกิจชุมชนบ้านเขากลาง อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน คาดว่าจะผ่านการรับรอง มีการแก้ไขข้อบกพร่องและผ่านการรับรองจากกรมการข้าว ในเดือนตุลาคม 2555 ส่วนโรงสีข้าวอีก 3 แห่ง อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมเพื่อยื่นขอการรับรอง ทั้งนี้ หากโรงสีข้าวผ่านการรับรองมาตรฐาน GMP จะเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคก่อนตัดสินใจซื้อข้าวสารคุณภาพไปบริโภคต่อไป

ก้าวที่สองของโครงการ Q อาสา สู่ท้องถิ่นและกลุ่มเกษตรกร

โครงการ Q อาสา ได้เริ่มโครงการเริ่มดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2553 ก้าวแรกเป็นการจัดฝึกอบรม Q อาสา โดย มกอช. จับมือกับสถาบันการศึกษา 5 แห่ง ได้แก่

- 1) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยสถาบันวิจัยและพัฒนากำแพงแสน
- 2) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยสถาบันบริการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์
- 3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และ สถาบันวิจัยเทคโนโลยีเกษตร
- 4) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยคณะทรัพยากรธรรมชาติ
- 5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยคณะเกษตรศาสตร์

จนถึงปีงบประมาณ 2555 สามารถสร้าง Q อาสา ได้รวมทั้งสิ้น 1,585 คน เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ร้อยละ 26.75 ภาคเอกชน ร้อยละ 10.35 เกษตรกร ร้อยละ 35.52 นิสิต/นักศึกษา ร้อยละ 27.38 โดยผู้ที่ผ่านการอบรม Q อาสา จะมีบทบาทในการเป็นผู้ผลิตสินค้า

เกษตรตามมาตรฐาน หรือเป็นที่ปรึกษากลุ่มเกษตรกร หรือเป็นผู้ช่วยผู้ตรวจประเมิน และหากอบรมเพิ่มเติมสามารถพัฒนาเป็นผู้ตรวจประเมินได้ ซึ่งแต่ละบทบาทที่กล่าวมาข้างต้นมีความสำคัญในการยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย

ก้าวที่สอง ในปี 2555 โครงการ Q อาสา ได้ดำเนินงานในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยจัดอบรมให้กับเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่น เช่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้จัดฝึกอบรมเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นร่วมกับเทศบาลเมืองแกนพัฒนา อำเภอมะแตง จังหวัดเชียงใหม่ และเทศบาลตำบลสามเงา อำเภอสางเภา จังหวัดตาก สถาบันวิจัยเทคโนโลยีเกษตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้จัดฝึกอบรมร่วมกับสำนักงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกำแพงเพชรและสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้จัดฝึกอบรมร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลศิลา

อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดฝึกอบรมเกษตรกรของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลดอนตูม อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศพันธุ์เชอร์รี่ ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ ได้มอบหมายให้นักศึกษา ที่ผ่านการอบรม Q อาสา ไปเป็นที่ปรึกษาแก่เกษตรกร ในโครงการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยฯ จังหวัดพิษณุโลก

นับเป็นอีกก้าวอย่างของโครงการ Q อาสา ที่มุ่งสู่ท้องถิ่นและกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อเข้าสู่ระบบ มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) ได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นำมาตรฐานสินค้าเกษตรไปใช้อีกรูปแบบหนึ่ง

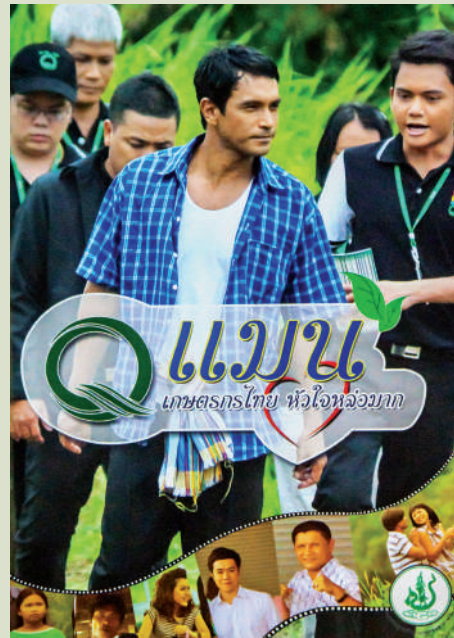
การประชาสัมพันธ์มาตรฐานสินค้าเกษตร ให้กว้างไกล...สู่ใจเกษตรกร

ในฐานะที่ มกอช. เป็นหน่วยงานหลักด้านการมาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศ ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เกษตรกรและประชาชนรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรในวงกว้าง โดยได้นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ของ มกอช. ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ทั้ง วิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์มากกว่า 350 ชิ้น ต่อปี เพื่อให้เกษตรกรได้เข้าถึงข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตรในเชิงลึกโดยมีเจ้าหน้าที่ มกอช. ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด แต่ละปี มกอช. ได้เข้าร่วมจัดนิทรรศการในประเทศมากกว่า 20 ครั้ง เช่น งานวันเกษตรแห่งชาติ ณ จังหวัดเชียงใหม่ งานวันเกษตรอีสาน ณ จังหวัดขอนแก่น งานวันเกษตรอีสานใต้ ณ จังหวัด

อุบลราชธานี งาน Horti Asia 2012 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ งาน ThaiFex ณ ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพค เมืองทองธานี ฯลฯ นอกจากนี้ มกอช. ยังได้ร่วมจัดนิทรรศการในต่างประเทศ 7 ครั้ง ใน 6 ประเทศ ได้แก่ จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย ฮังการี สาธารณรัฐประชาชนจีน และรัฐสุลต่านโอมาน เพื่อเผยแพร่ มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทย และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในต่างประเทศให้เกิดการยอมรับในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรไทย

มกอช. ให้ความสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมถึงทำให้เกษตรกรมีทัศนคติที่ดีต่อการผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงได้จัดทำวีดิทัศน์เรื่อง **การรับรองฟาร์ม GAP แบบกลุ่ม และเส้นทางความปลอดภัยอาหารขึ้น** โดยจะนำไปใช้ในการส่งเสริมระบบมาตรฐาน และโครงการอบรม Q อาสา รวมถึงเผยแพร่ในงานนิทรรศการต่างๆ เพื่อให้มาตรฐานสินค้าเกษตร และเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร Q เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปเพิ่มขึ้น มกอช. ยังได้ดำเนินงานโครงการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อประชาสัมพันธ์มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง **Q แมน เกษตรกรไทย หัวใจหล่อมาก** เป็นสื่อประชาสัมพันธ์แบบใหม่ที่ มกอช. ผลิตขึ้นมาเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้เกษตรกรไทย หันมาผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย และได้มาตรฐานเพื่อสุขภาพที่ดีทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภค ได้เปิดตัวภาพยนตร์เรื่องนี้ไปเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2555 ณ โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีนีเพล็กซ์ สาขาสยามพารากอน กรุงเทพมหานคร

ตลอดระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา มกอช. มุ่งมั่นในการสร้างความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร และสร้างความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรภายใต้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร Q ให้เกิดขึ้นในใจของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยนำกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบมาใช้ รวมทั้งผนึกกำลังกับทุกหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายคือมาตรฐานสินค้าเกษตรไทยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางแก่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตร และอาหาร ปี 2553 – 2556 ที่ว่า “สร้างมาตรฐานและความปลอดภัย สินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อคนไทยและตลาดโลก (Standard and Safety for All)”

การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร

ความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ สิ่งที่สำคัญ คือ สินค้าต้องมีคุณภาพสูงในระดับมาตรฐานสากล มีความปลอดภัยปราศจากสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคซึ่งเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Barriers) ในการส่งออกสินค้าเกษตรไปยังต่างประเทศ นอกจากนี้ ความปลอดภัยทางอาหารก็เป็นสิ่งสำคัญต่อสุขภาพผู้บริโภคภายในประเทศเช่นกัน การนำมาตรฐานการผลิตต่างๆ มาใช้ตลอดห่วงโซ่อุปทานจึงตอบโจทย์ปัญหาดังกล่าว เพื่อพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตร

การควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตร มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของ มกอช. โดยการเฝ้าระวังสินค้าสินค้าเกษตร ให้ได้มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง การทวนสอบกระบวนการตรวจสอบ

รับรอง เพื่อให้สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานสากล สร้างความมั่นใจให้กับ ผู้บริโภค รวมทั้งทำให้ทราบสถานการณ์ความปลอดภัยของสินค้าเกษตรที่ผลิตในประเทศ

การดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังมาตรฐานสินค้าเกษตรประกอบด้วยโครงการหลัก 2 โครงการ คือ

1. โครงการตรวจสอบเฝ้าระวังมาตรฐานสินค้าเกษตรของ มกอช. ดำเนินงานโดยการสุ่มเก็บตัวอย่างสินค้าเกษตรเพื่อตรวจสอบสารพิษตกค้าง ยาสัตว์ตกค้าง และการปนเปื้อนจุลินทรีย์ โดยห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025 เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจในสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจสอบรับรอง และได้เครื่องหมาย Q และให้ทราบสถานการณ์ความปลอดภัยของสินค้าเกษตรทั่วไป การสุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่องระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม 2555 จากจังหวัดต่างๆ ทุกภาคของประเทศ

รวม 41 จังหวัด มีการสุ่มตรวจตัวอย่างจำนวน 418 ตัวอย่าง คือ สินค้าประเภทพืช ประเภทผักสดและผลไม้มากกว่า 10 ชนิด จำนวน 300 ตัวอย่าง สินค้าปศุสัตว์ประเภทเนื้อไก่และหมูสด จำนวน 70 ตัวอย่าง และสินค้าประมง ประเภทปลาและกุ้งสดจำนวน 48 ตัวอย่าง จากตลาดสด ร้านเฟรชมาร์ท ซูเปอร์มาร์เก็ต และในแปลงเกษตรกร รายการวิเคราะห์ในพืชเป็นสารกำจัดแมลง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต กลุ่มออร์แกนโนคลอรีน กลุ่มไพรี-ทรอยด์ และกลุ่มคาร์บาเมท ส่วนปศุสัตว์เป็นการวิเคราะห์การปนเปื้อนของจุลินทรีย์ในเนื้อสัตว์โดยวิธีการตรวจการปนเปื้อนของปริมาณจุลินทรีย์โดยรวม (*Aerobic Plate Count*) เชื้อแบคทีเรียกลุ่มคลอริฟอร์ม (*Coliform Bacteria*) เชื้อซัลมอนเนลล่า (*Salmonella spp.*) เชื้อสแตปไฟโลคอคคัส (*Staphylococcus aureus*) และเชื้ออีโคไล (*Escherichia coli*) ส่วนยาสัตว์ตกค้าง ได้แก่ กลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (Beta-agonist) กลุ่มไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans) กลุ่มคลอแรมเฟนิคัล (Chloramphenicol) กลุ่มควิโนโลนหรือกลุ่มฟลูออโลควิโนโลน (Quinolones or Fluoroquinolones) กลุ่มซัลโฟนาไมด์ (Sulphonamide) กลุ่มเตตราไซคลิน (Tetracycline) สารมอลาไคท์กรีน (Malachite Green) รวมทั้งสารฟอร์มาลินและฮีสตามีนในสินค้าประมง

ผลการตรวจวิเคราะห์จุลินทรีย์และสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรที่สุ่มเก็บตัวอย่างจากสถานที่จำหน่ายในปี 2555 ระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม 2555 พบจุลินทรีย์ในสินค้าปศุสัตว์บางชนิดเกินค่ามาตรฐานเนื่องจากการเก็บรักษาหรือวางจำหน่ายไม่เหมาะสมตามสภาพอากาศที่ร้อนมากของประเทศไทย ดังนั้นจึงไม่ควรบริโภคเนื้อสุกๆ ดิบๆ นอกจากนี้ยังพบการตกค้างของการใช้ยาสัตว์ที่ห้ามใช้ sulfapyridine แต่พบเพียงหนึ่งตัวอย่างเท่านั้น ส่วนผักสดและผลไม้ยังพบการตกค้างของสารเคมีอยู่บ้างแต่แนวโน้มที่ดีขึ้นมาก โดยเฉพาะในแปลงเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิต

2. โครงการสนับสนุนแผนประสานงานและปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด เป็นโครงการที่ผลักดันให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการของหน่วยงานภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีเกษตรและสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดเป็นประธานในคณะทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและประสานงาน ซึ่งได้ดำเนินการครั้งแรกในปีงบประมาณ 2554 และดำเนินต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2555 จังหวัด ที่ร่วมโครงการ 76 จังหวัด ได้กำหนดกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ดังนี้

2.1 กิจกรรมการตรวจสอบมาตรฐานระบบการผลิตในระดับฟาร์มหรือสถานประกอบการผลิต หรือโรงงาน จำนวนอย่างน้อย 30 ราย ต่อจังหวัด คณะทำงานซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ร่วมกันตรวจเยี่ยมฟาร์ม สถานประกอบการผลิตที่ยื่นขอรับรองหรือได้ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตต่างๆ ได้แก่ การผลิตการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practices for food: GMP) หรือมาตรฐานด้านประมง Code of Conduct: CoC รวมทั้งโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านการควบคุม (regulator) ทางกฎหมาย

2.2 กิจกรรมการตรวจสอบเครื่องหมาย Q ที่แสดงบนสินค้าเกษตร หรือภาชนะบรรจุสินค้าเกษตร ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และวางจำหน่ายในตลาดโมเดิร์นเทรด ตลาดสด ร้านค้า และตลาดสีเขียว เพื่อการตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติตามกฎหมาย การใช้เครื่องหมาย Q และรหัสการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร

2.3 กิจกรรมการรวบรวมฐานข้อมูลของการรับรองมาตรฐานต่างๆ ระดับจังหวัด ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะมาตรฐาน GAP เท่านั้น แต่ยังรวมถึงระดับมาตรฐานอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อสร้างฐานข้อมูลด้านการตรวจสอบรับรองของประเทศไทย

กิจกรรมพิเศษ

บันทึกเทปกล่าวอาศิรวาท เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 5 ธันวาคม 2554

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2554 ณ สถานีโทรทัศน์ NBT

งานแถลงข่าว “เปิดฤดูกาลส่งออกผลไม้ชายรังสี 2555”

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2555

ณ ห้องประชุม 212 อาคาร 2 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

โครงการประชาสัมพันธ์เครื่องหมาย ภายใต้แนวคิดรู้จัก เข้าใจ เครื่องหมาย

วันที่ 19 มีนาคม 2555 ณ ตลาดไท จ.ปทุมธานี

พิธีมอบป้ายคิว และป้ายมาตรฐานสินค้าตลาดไท

วันที่ 19 มีนาคม 2555 ณ อาคารอเนกประสงค์ ตลาดไท
และ ตลาดยิ่งเจริญ

การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ความพร้อมของสินค้าเกษตรไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

วันที่ 31 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน 2555 ณ โรงแรม เอวัน เดอะ รอยัล ครุส พัทยา จ.ชลบุรี

การศึกษาzungานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ในการประเมินความเสี่ยง ในด้าน SPS ให้แก่เจ้าหน้าที่ สปป. ลาว

ระหว่างวันที่ 11-15 มิถุนายน 2555

ณ ห้องประชุมสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

เปิดฉายภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์ เรื่อง

Q MAN

เกษตรกรไทย หัวใจหล่อมาก

วันที่ 10 กันยายน 2555 ณ โรงภาพยนตร์ เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ สยามพารากอน กรุงเทพมหานคร

มาตรฐานสินค้าเกษตร

ประกาศเป็นมาตรฐานทั่วไป

ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

(จำนวน 203 เรื่อง)

มาตรฐานสินค้า 79 เรื่อง

มาตรฐานระบบการผลิต 91 เรื่อง

มาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป 33 เรื่อง

มาตรฐานสินค้า 79 เรื่อง

หมายเหตุ
จำนวนมาตรฐานไม่รวมมาตรฐานสินค้าเกษตร
ที่ได้ประกาศยกเลิกแล้ว จำนวน 5 เรื่อง

มาตรฐานสินค้า 79 เรื่อง

1	มกษ. 1 – 2546	ลำไย
2	มกษ. 2 – 2546	มังคุด
3	มกษ. 3 – 2546	ทุเรียน
4	มกษ. 4 – 2546	สับปะรด
5	มกษ. 5 – 2546	มะม่วง
6	มกษ. 4000- 2546	ข้าวหอมมะลิไทย
7	มกษ. 1500 – 2547	หน่อไม้ฝรั่ง
8	มกษ. 1501 – 2547	กระเจี๊ยบเขียว
9	มกษ. 1502 – 2547	พริก
10	มกษ. 6000 – 2547	เนื้อสุกร
11	มกษ. 6001 – 2547	เนื้อโค
12	มกษ. 6002 – 2547	เนื้อกระบือ
13	มกษ. 7001 – 2547	ปลานิล
14	มกษ. 6 – 2548	กล้วย
15	มกษ. 6700 – 2548	เนื้อไก่
16	มกษ. 6701 – 2548	เนื้อเป็ด
17	มกษ. 7002 – 2548	กุ้งก้ามกราม
18	มกษ. 7004 – 2548	ปูม้า
19	มกษ. 7005 – 2548	ปลาหมึก
20	มกษ. 7014 – 2548	ปลาแล่เยือกแข็ง
21	มกษ. 9503 – 2548	ปูยหมัก
22	มกษ. 7 – 2549	ลิ้นจี่
23	มกษ. 8 – 2549	เนื้อลำไยสดอบแห้ง
24	มกษ. 9 – 2549	เนื้อลำไยอบแห้ง สำหรับแปรรูป
25	มกษ. 10 – 2549	ลำไยอบแห้งทั้ง เปลือก
26	มกษ. 11 – 2549	ลองกอง
27	มกษ. 12 – 2549	เงาะ
28	มกษ. 6004 – 2549	เนื้อแกะ

29	มกษ. 6005 – 2549	เนื้อแพะ
30	มกษ. 6704 – 2549	ไข่นกกระทา
31	มกษ. 7015 – 2549	ปลาทูน่าและโบนิโต ในภาชนะบรรจุ ปิดสนิท
32	มกษ. 7016 – 2549	ปลากะพงขาว
33	มกษ. 7017 – 2549	กุ้งเยือกแข็ง
34	มกษ. 13 – 2550	ส้มโอ
35	มกษ. 14 – 2550	ส้มเปลือกอ่อน
36	มกษ. 15 – 2550	มะพร้าว น้ำหอม
37	มกษ. 1503 – 2550	มะเขือเทศ
38	มกษ. 1504 – 2550	ข้าวโพดฝักอ่อน
39	มกษ. 7018 -2550	หอยแมลงภู่
40	มกษ. 7019 – 2550	กุ้งกุลาดำ
41	มกษ. 7020 – 2550	กุ้งขาวแวนนาไม
42	มกษ. 1506 – 2551	เห็ดหอมสด
43	มกษ. 1507 – 2551	เห็ดหูหนูสด
44	มกษ. 1508 – 2551	กระเทียม
45	มกษ. 1509 – 2551	หอมแดง
46	มกษ. 1510 – 2551	หอมหัวใหญ่
47	มกษ. 4001 – 2551	ข้าวหอมไทย
48	มกษ. 6006 – 2551	น้ำมันมะพร้าว
49	มกษ. 7012 – 2551	กุ้งแห้ง
50	มกษ. 1511 – 2552	เห็ดหูหนูแห้ง
51	มกษ. 3000 – 2552	ชาใบหม่อน
52	มกษ. 4002 – 2552	ข้าวโพดเมล็ดแห้ง
53	มกษ. 5700 – 2552	เมล็ดกาแฟโรบัสตา
54	มกษ. 5701 – 2552	เมล็ดกาแฟอาราบิก้า
55	มกษ. 5702 – 2552	ทะลายปาล์ม น้ำมัน
56	มกษ. 8401 – 2552	ซอสพริก

57	มกษ. 5001 - 2552	ช่อดอกกล้วยไม้
58	มกษ. 3001 - 2553	พริกแห้ง
59	มกษ. 6702 - 2553	ไข่ไก่
60	มกษ. 7021 - 2553	ปูทะเลนิ่ม
61	มกษ. 6003 - 2553	น้ำมันโคดิบ
62	มกษ. 16 - 2553	ฝรั่ง
63	มกษ. 8001 - 2553	รังไหมพันธุ์ไทยสีเหลือง
64	มกษ. 17 - 2554	ชมพู
65	มกษ. 18-2554	มะพร้าว
66	มกษ. 19-2554	ละมุด
67	มกษ. 1512-2554	ข้าวโพดหวาน
68	มกษ. 4700-2554	ถั่วลิสงแห้ง
69	มกษ. 5002-2554	หัวพันธุ์ไม้ดอกกลุ่มปทุมมาและกระเจียว
70	มกษ. 8800-2554	หญ้าแพงโกลาสด
71	มกษ. 4003 - 2555	ข้าวกล้องงอก
72	มกษ. 7022 - 2555	หอยสองฝามีชีวิตและเนื้อหอยสองฝาดิบ
73	มกษ. 20-2555	แตงโม
74	มกษ. 1513-2555	ฟักทอง
75	มกษ. 1514-2555	เห็ดสกุลนางรม
76	มกษ. 4004-2555	ข้าว
77	มกษ. 6703-2555	ไข่เป็ด
78	มกษ. 8000-2555	เส้นไหมดิบ เล่ม 1 : เส้นไหมไทยสาวมือ
79	มกษ. 8801-2555	หญ้าแพงโกลาแห้ง

มาตรฐานระบบการผลิต 91 เรื่อง

หมายเหตุ
จำนวนมาตรฐานไม่รวมมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ได้ประกาศยกเลิกแล้ว
จำนวน 8 เรื่อง

มาตรฐานระบบการผลิต 91 เรื่อง

1	มกษ. 1000 – 2546	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย
2	มกษ. 6900 – 2546	ฟาร์มเปิดพันธุ์และเปิดเนื้อ
3	มกษ. 8200 – 2546	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มผึ้ง
4	มกษ. 9004 – 2547	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าสัตว์
5	มกษ. 2500 – 2548	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับหน่อไม้ฝรั่ง
6	มกษ. 2501 – 2548	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับกระเจียบเขียว
7	มกษ. 2502 – 2548	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพริก
8	มกษ. 6401 – 2548	การปฏิบัติที่ดีสำหรับศูนย์รวบรวมนํ้านมดิบ
9	มกษ. 6905-2548	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเป็ดไข่
10	มกษ. 7411 – 2548	การปฏิบัติที่ดีในการผลิตสัตว์น้ำ เล่ม 2 : การผลิตปลาสด ปลาแล่เยือกแข็งและเนื้อปลาสด การผลิตซูริมีเยือกแข็ง
11	มกษ. 6404 – 2549	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มแพะเนื้อ
12	มกษ. 6405 – 2549	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มแกะเนื้อ
13	มกษ. 6906 – 2549	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มนกกระทา
14	มกษ. 9008 – 2549	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าสัตว์ปีก
15	มกษ. 9009 – 2549	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าสุกร

16	มกษ. 2503 – 2550	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับข้าวโพดฝักอ่อน
17	มกษ. 7412 – 2550	การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับปลากะพงขาว
18	มกษ. 7413 – 2550	การเลี้ยงกุ้งทะเลระบบอินทรีย์
19	มกษ. 9017 – 2550	การปฏิบัติที่ดีในการผลิตและการให้อาหารสัตว์
20	มกษ. 9019 – 2550	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าโคและกระบือ
21	มกษ. 9018 – 2550	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่านกกระจอกเทศ
22	มกษ. 5900 – 2550	การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตเส้นไหมไทย
23	มกษ. 6406 – 2550	หลักเกณฑ์การปฏิบัติด้านสุขลักษณะสำหรับนํ้านมและผลิตภัณฑ์นม (เล่ม 1 หลักการทั่วไป)
24	มกษ. 8400 – 2550	อาหารฮาลาล
25	มกษ. 9023 – 2550	หลักเกณฑ์การปฏิบัติ : หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร
26	มกษ. 9024 – 2550	ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมและแนวทางในการนำไปใช้
27	มกษ. 1001 – 2551	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับมะพร้าว น้ำหอม

28	มกษ. 4401 – 2551	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับข้าว
29	มกษ. 6407 – 2551	หลักปฏิบัติด้านสุขลักษณะ สำหรับนํ้านมและ ผลิตภัณฑ์ เล่ม 2 : แนวทางสำหรับการผลิต นํ้านมขึ้นต้น
30	มกษ. 6907- 2551	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์ม นกเขาชวาเสียง
31	มกษ. 7414 – 2551	หลักปฏิบัติสำหรับสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เล่ม 3 : กระบวนการผลิต สัตว์น้ำในภาชนะบรรจุ ปิดสนิท
32	มกษ. 7415 – 2551	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับโรงเพาะฟักลูกกุ้ง ทะเลปลอดโรค
33	มกษ. 7416 – 2551	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับหอยเป่าฮื้อ
34	มกษ. 9020 – 2551	หลักปฏิบัติด้านสุขลักษณะ สำหรับเนื้อสัตว์เล่ม 1 : หลักการทั่วไป
35	มกษ. 4400 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับข้าวหอมมะลิไทย
36	มกษ. 5501 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับกล้วยไม้ตัดดอก
37	มกษ. 5502 – 2552	การปฏิบัติที่ดีสำหรับ โรงคัดบรรจุดอกกล้วยไม้

38	มกษ. 6402 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มโคนม
39	มกษ. 6403 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร
40	มกษ. 6408 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มแพะนม
41	มกษ. 6901 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มไก่เนื้อ
42	มกษ. 6903 – 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มไก่พันธุ์
43	มกษ. 7401 – 2552	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล
44	มกษ. 7417- 2552	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
45	มกษ. 7418 – 2552	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มปลาสด
46	มกษ. 7419 – 2552	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล : การผลิตกุ้งทะเลปลอดโรค
47	มกษ. 7420 – 2552	การปฏิบัติที่ดี ด้านสุขลักษณะสำหรับ การแปรรูปสัตว์น้ำเบื้องต้น
48	มกษ. 9000 – 2552	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 1 : การผลิต แปรรูป แสดงฉลาก และจำหน่ายผลิตผลและ ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์

49	มกษ. 9000 - 2552	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 3 : อาหารสัตว์น้ำอินทรีย์
50	มกษ. 9001 - 2552	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับพืชอาหาร
51	มกษ. 1002 - 2553	การปฏิบัติที่ดีสำหรับ การผสมผลลำไยสด ด้วยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์
52	มกษ. 3500 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับหม่อนเพื่อผลิตไหม
53	มกษ. 4402 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับข้าวโพดเมล็ดแห้ง
54	มกษ. 4403 - 2553	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงสีข้าว
55	มกษ. 4900 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับถั่วลิสง
56	มกษ. 5503 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับไม้ดอกกลุ่มปทุม มาและกระเจียว
57	มกษ. 5901 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับมันสำปะหลัง
58	มกษ. 5902 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับอ้อยโรงงาน
59	มกษ. 5903 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับกาแฟ
60	มกษ. 5904 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับปาล์มน้ำมัน
61	มกษ. 6908 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับสถานที่ฟักไข่ สัตว์ปีก
62	มกษ. 6909 - 2553	การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มไก่ไข่
63	มกษ. 7405 - 2553	การปฏิบัติทางการเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับ ฟาร์มเลี้ยงปลานิล

64	มกษ. 7421 - 255	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเพาะพันธุ์และ ฟาร์มอนุบาลสัตว์น้ำจืด
65	มกษ. 7422 - 2553	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเพาะและ อนุบาลลูกกุ้งทะเล
66	มกษ. 9000 เล่ม 4 - 2553	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 4 : ข้าวอินทรีย์
67	มกษ. 9000 เล่ม 5 - 2553	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 5 : ปลาสลิดอินทรีย์
68	มกษ. 9033 - 2553	หลักการจัดทำคอม พาร์ตเมนต์สำหรับปศุสัตว์
69	มกษ. 9034 - 2553	การปฏิบัติที่ดีทางด้าน สวัสดิภาพสัตว์ : การขนส่ง สัตว์ทางบก
70	มกษ. 9035 - 2553	การปฏิบัติที่ดีสำหรับ โรงคัดบรรจุผักและผลไม้สด
71	มกษ. 9000 เล่ม 2 - 2554	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 2 : ปศุสัตว์อินทรีย์
72	เกษตรอินทรีย์ เล่ม 2 : ปศุสัตว์อินทรีย์	หลักปฏิบัติสำหรับสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เล่ม 1 : ข้อกำหนดทั่วไป
73	มกษ. 7423-2554	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยง กุ้งก้ามกราม
74	มกษ. 7424-2554	การปฏิบัติทางการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ระบบชีวภาพ

75	มกษ. 8900-2554	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับหญ้าแพงโกลา
76	มกษ. 4404 - 2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตข้าวกล็องงอก
77	มกษ. 4405 - 2555	การปฏิบัติที่ดีหลังการเก็บเกี่ยวสำหรับข้าวโพดเมล็ดแห้ง
78	มกษ. 6910 - 2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับศูนย์รวบรวมไข่
79	มกษ. 7425 - 2555	หลักปฏิบัติสำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เล่ม 4 : หอยสองฝา
80	มกษ. 7426 - 2555	การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มสัตว์น้ำจืดสวยงาม
81	มกษ. 9037 - 2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับลานเทหะลายปาล์มน้ำมัน
82	มกษ. 1003-2555	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับหม่อนเพื่อผลิตผล
83	มกษ. 2504-2555	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับเห็ดเพาะในถุง
84	มกษ. 2505-2555	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับเห็ดฟาง
85	มกษ. 4901-2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงกะเทาะถั่วลิสง
86	มกษ. 6400-2555	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มโคเนื้อ
87	มกษ. 7423(G)-2555	แนวปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งก้ามกราม
88	มกษ. 7427-2555	การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงปูม้าและฟาร์มเลี้ยงปูทะเล

89	มกษ. 7428-2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับการควบคุมโรคสัตว์น้ำ ในสถานประกอบการ
90	มกษ. 7429-2555	การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงปลาทะเล
91	มกษ. 8201-2555	การปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตรังไหม

มาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป 33 เรื่อง

หมายเหตุ

จำนวนมาตรฐานไม่รวมมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ได้ประกาศยกเลิกแล้ว

จำนวน 3 เรื่อง

มาตรฐานข้อกำหนดทั่วไป 33 เรื่อง

1	มกษ. 9003 – 2547	สารพิษตกค้าง : ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ปนเปื้อนจากสาเหตุที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้
2	มกษ. 9535 – 2547	ข้อกำหนดสำหรับวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้เพื่อการส่งออก
3	มกษ. 10001 – 2547	การขึ้นสูตรโรคไวรัสโรคนในโคและกระบือ
4	มกษ. 9005 – 2548	หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายรับรอง Q และ Q Premium กับสินค้าเกษตรและอาหาร
5	มกษ. 9006 – 2548	หลักการทำงานในการวิเคราะห์ความเสี่ยง
6	มกษ. 9007 – 2548	ข้อกำหนดความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร
7	มกษ. 9010 – 2549	หลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงของอาหารที่ได้จากการใช้เทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่
8	มกษ. 9011 – 2549	การประเมินความเป็นไปได้ในการก่อกัมมิแพ้

9	มกษ. 9012 – 2549	แนวทางปฏิบัติสำหรับการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ได้จากพืชตัดต่อดีเอ็นเอ
10	มกษ. 9013 – 2549	แนวทางปฏิบัติสำหรับการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตโดยใช้จุลินทรีย์ตัดต่อดีเอ็นเอ
11	มกษ. 9014 – 2549	มาตรการสุขอนามัยพืช : แนวทางการเฝ้าระวัง
12	มกษ. 10000 – 2549	การขึ้นสูตรโรคควัวบ้าในโค
13	มกษ. 9015 – 2550	หลักการและแนวทางในการประเมินความเสี่ยงจากจุลินทรีย์
14	มกษ. 9016 – 2550	หลักการกำหนดเกณฑ์และประยุกต์ใช้เกณฑ์ทางจุลชีววิทยาสำหรับอาหาร
15	มกษ. 10350 – 2550	การขึ้นสูตรโรคยูโรเปียนฟาล์สบูตในผึ้ง
16	มกษ. 10351 – 2550	การขึ้นสูตรโรคอเมริกันฟาล์สบูตในผึ้ง
17	มกษ. 10450 – 2550	การขึ้นสูตรโรคทอราซินโดรมในกุ้ง
18	มกษ. 10451 – 2550	การขึ้นสูตรโรคจุดขาวในกุ้ง

19	มกษ. 9002 – 2551	สารพิษตกค้าง : ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด	26	มกษ. 9031 – 2551	ระเบียบวิธีการวินิจฉัยเชื้อ <i>Pantoea stewartii</i> subsp. <i>Stewartii</i> สาเหตุโรคเหี่ยวของข้าวโพด
20	มกษ. 9025 – 2551	วิธีชักตัวอย่างเพื่อตรวจหาสารพิษตกค้าง	27	มกษ. 10300 – 2551	การชันสูตรโรคใช้หัวตนก
21	มกษ. 9026 – 2551	แนวทางการประเมินคุณภาพสัตว์น้ำด้วยประสาทสัมผัสในห้องปฏิบัติการ	28	มกษ.9032 – 2552	ข้อปฏิบัติการควบคุมการไถ่ยาสัตว์
22	มกษ. 9027 – 2551	หลักการตามสอบสินค้าที่เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ และออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร	29	มกษ. 10452 – 2552	การชันสูตรโรคหัวเหลืองในกุ้ง
23	มกษ. 9028 – 2551	หลักการตามสอบสินค้าที่เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ และออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร	30	มกษ. 10453 – 2553	การชันสูตรโรคสเตรปโทคอกคัสในปลานิล
24	มกษ. 9029 – 2551	แนวทางปฏิบัติสำหรับการใช้การฉายรังสี เป็นมาตรการสุขอนามัยพืช	31	มกษ. 10454-2554	การชันสูตรโรคเคเอชวี
25	มกษ. 9030 – 2551	มาตรการสุขอนามัยพืช : ระเบียบวิธีการวินิจฉัย ศัตรูพืชควบคุม	32	มกษ. 9036 - 2555	หลักการชักตัวอย่างสินค้าส่งมอบเพื่อการตรวจสอบ ด้านสุขอนามัยพืช
			33	มกษ. 10400-2555	การชันสูตรโรคปากและเท้าเปื่อย

ทะเบียนห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าเกษตรและอาหาร ที่ขึ้นทะเบียนกับ มกอช. ประจำปี 2555

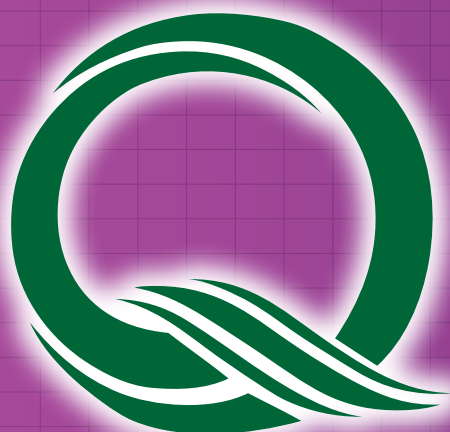
1. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
2. สำนักปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์กลาง
บริษัท คาร์กิลล์มีท์ส (ไทยแลนด์) จำกัด
3. บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)
4. บริษัท อายโนะโมะโตะโพเรนฟูตส์
(ประเทศไทย) จำกัด
5. ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (สระบุรี)
6. บริษัท เคมแล็บ เซอร์วิสเอส (ประเทศไทย) จำกัด
7. บริษัท สหฟาร์ม จำกัด (ลพบุรี)
8. บริษัท เซ้าท์อีสต์ เอเชีย ลาบอราทอรี จำกัด
(ซีล)
9. บริษัท แอนาไลติคอล ลาบอราทอรีส์ เซอร์วิส จำกัด
10. ฝ่ายวิเคราะห์สุขภาพสัตว์ วิชาการ วิเคราะห์ วิจัย
บริษัท สหฟาร์ม จำกัด (ลพบุรี)
11. สถาบันอาหาร ฝ่ายบริการทดสอบ
12. บริษัท เอสจีเอส (ประเทศไทย) จำกัด
13. บริษัท โกลเด้น ฟูตส์ สยาม จำกัด
14. บริษัท อติณพ จำกัด
15. บริษัท บางกอกแรนซ์ จำกัด (มหาชน)
16. บริษัท เอสแอนด์พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
17. บริษัท ทูฟ ชูต พีเอสบี (ประเทศไทย) จำกัด
18. บริษัท ที.ซี. ยูเนี่ยน อโกรเทค จำกัด
19. บริษัท โอสธสกา จำกัด
20. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
(มีนบุรี)
21. บริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด
22. บริษัท เซนทาแล็บ จำกัด
23. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
(บางนา)
24. บริษัท ไทย อกริ ฟูตส์ จำกัด (มหาชน)
25. บริษัท ไทยยูเนี่ยน โพรเซส โปรดักส์ จำกัด
(มหาชน)
26. บริษัท เอแอลเอส แลบอราทอรี กรุ๊ป
(ประเทศไทย) จำกัด
27. บริษัท ยูเนี่ยนโพรเซสโปรดักส์ จำกัด
28. บริษัท ชันฟูต อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
29. บริษัท ไทยนิปปอนฟูตส์ จำกัด
30. บริษัท อาหารเบเทเทอร์ จำกัด
31. บริษัท แปซิฟิกแปรรูปสัตว์น้ำ จำกัด
32. บริษัท สุรพลฟูตส์ จำกัด (มหาชน)
33. บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) พระประแดง
34. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
สาขาสุมทราคร
35. บริษัท ไทยซีฟูตส์กรุ๊ป จำกัด
36. บริษัท ซีพีเอฟ ผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด
(สาขาหนองจอก)
37. บริษัท ศูนย์วิทยาศาสตร์เบทาโกร จำกัด สาขา
Science Park
38. บริษัท โกลเด้น ไลน์ บิสซิเนส จำกัด
39. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
สาขาเชียงใหม่
40. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
สาขาฉะเชิงเทรา
41. บริษัท รับตรวจจลินค้าไพ้นทะเล จำกัด
42. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
สาขาสงขลา
43. ห้องปฏิบัติการทดสอบวิเคราะห์อาหารและเครื่อง
ดื่ม ศูนย์บริการประกันคุณภาพอาหาร
สถาบันคั้นควาและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
44. บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูตส์ จำกัด (มหาชน)
45. บริษัท เค.เอ็ม.พี. ไบโอเทค จำกัด
46. บริษัท น้ำตาลสระบุรี จำกัด
47. บริษัท อินเทอร์เน็ต เทสติ้ง เซอร์วิสเอส
(ประเทศไทย) จำกัด

48. บริษัท ไทยนิสชิน เซฟุง จำกัด 49. บริษัท ไทยโพลทรี กรุ๊ป จำกัด 50. บริษัท แพ็คฟู้ด จำกัด (มหาชน) 51. บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน) 52. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัชวาล อิมพอร์ต เอ็กซ์พอร์ต แอนด์ แพ็คเกจจิ้ง 53. บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) 54. บริษัท โซนิส สตาร์ช เทคโนโลยี จำกัด 55. บริษัท ศูนย์ห้องปฏิบัติการและวิจัยทางการแพทย์ และเกษตรแห่งเอเชีย จำกัด 56. บริษัท ไทยรอยัลฟรอนฟู้ด จำกัด 57. บริษัท คิงฟิชเชอร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด 58. บริษัท แหลมทองสหการ จำกัด 59. บริษัท แหลมทองผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด 60. บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) 61. บริษัท พนัสโพลทรี จำกัด 62. บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สาขาขอนแก่น 63. บริษัท ซีพีเอฟ พรีเมียมฟู้ดส์ จำกัด 64. บริษัท แหลมทองโพลทรี จำกัด 65. บริษัท มี้ด จอห์นสัน นิวทริชั่น (ประเทศไทย) จำกัด 66. บริษัท เฮลท์ฟู้ด ครีเอชั่น จำกัด 67. บริษัท สุรพลนิชิเรฟู้ดส์ จำกัด (เทพารักษ์) 68. บริษัท สุรพลนิชิเรฟู้ดส์ จำกัด (กบินทร์บุรี) 69. บริษัท ศูนย์วิทยาศาสตร์เบทาโกร จำกัด (สาขาลพบุรี) 70. บริษัท ไทยวาฟูดส์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) 71. บริษัท เบทาโกรภาคใต้ จำกัด 72. ห้องปฏิบัติการวิจัยและทดสอบอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	73. บริษัท ซี.พี. ค้าปลีกและการตลาด จำกัด 74. บริษัท โอคินอสฟู้ด จำกัด 75. บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) สาขาสมุทรสาคร 76. บริษัท ปริ้นเซส ฟู้ดส์ จำกัด 77. สถาบันบริการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 78. บริษัท นูทริกซ์ จำกัด (มหาชน) 79. บริษัท ไทยเบสท์ แพ็คเกอร์ จำกัด 80. บริษัท เอสจีเอส (ประเทศไทย) จำกัด สาขาหาดใหญ่

คำย่อ

ACCSQ PFPWG :	ASEAN Consultative Committee Standard and Quality for Prepared Foodstuff Product Working Group	คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของเซียน
AEC :	ASEAN Economic Community	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ASW :	ASEAN Single Window	ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน
CAC :	Codex Alimentarius Commission	คณะกรรมการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ
CCFICS :	Codex Committee on Food Import and Export Inspection and Certification System	คณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาระบบการตรวจสอบและการออกใบรับรองสินค้าอาหารนำเข้าและส่งออก
CCRVDF :	Codex Committee on Residues of Veterinary Drugs in Foods	คณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาสารตกค้างจากสัตว์ในอาหาร
ebXML :	Electronic Business Extensible Markup Language	รูปแบบธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในการสร้างมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรฐาน UN/CEFACT ในการทำธุรกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
eWG :	electronic Working Group	คณะทำงานอิเล็กทรอนิกส์
GAP :	Good Agricultural Practices	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี
GI :	Geographical Indication	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
GMP :	Good Manufacturing Practices	การปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร
HACCP :	Hazard Analysis and Critical Control Point	มาตรฐานระบบวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤต
IAF :	International Accreditation Forum	องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน
IPPC :	International Plant Protection Convention	อนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ

ISPMs :	International Standard for Phytosanitary Measures	มาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยพืช
JECFA :	Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives	คณะผู้เชี่ยวชาญด้านวัตถุเจือปนอาหารของ Codex
JTEPA :	Thailand Economic Partnership Agreement	ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น
NEP :	National Enquiry Point	หน่วยที่เป็นจุดสอบถามของประเทศ
NNA :	National Notification Authority	หน่วยแจ้งและรับแจ้ง notification ของประเทศ
NPPO :	National Plant Protection Organization	องค์การอารักขาพืชแห่งชาติ
NSW :	National Single Window	การเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร ณ จุดเดียวของประเทศ
OIE :	The World Organization for Animal Health	องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ
PAC :	Pacific Accreditation Cooperation	องค์การภูมิภาคแปซิฟิกว่าด้วยการรับรองระบบงาน
SEM :	Semicarbazide	สารเคมีคาร์บาไซด์
SMEs :	Small and Medium Enterprises	ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก
SPS :	Sanitary and Phytosanitary Measures	การตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
TBT :	Technical Barriers to Trade	ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า
TAFTA :	Thailand-Australia Free Trade Agreement	ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย
WTO :	World Trade Organization	องค์การการค้าโลก

มาตรฐาน
สินค้าเกษตรไทย
ผู้บริโภคปลอดภัย
มั่นใจทั่วโลก

คณะผู้จัดทำ
รายงานประจำปี
2555

คณะผู้จัดทำ

นายอุทัย พิสนเทศ	ที่ปรึกษาสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวเมทนี สุนทรักษ์	ที่ปรึกษาสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวดุจเดือน ศศะนาวิน	ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
นายชัยศิริ มหันตชัยสกุล	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมมาตรฐาน
นางสาวกอบกุล วิภาวสุ	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ
นางสุรีย์รัตน์ อามฤตขจร	นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการ
นางสาวจรรยา ลาไย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นายชัยรัตน์ ศรีประสิทธิ์	นิติกรชำนาญการ
นายเนกร ถาวรวงศ์	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
นางสาวเบญจมาศ สืบเนียม	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
นางสาวชนชนก จันทรเพ็ง	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
นางสาวสิริพร เกตุประสิทธิ์	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
นางสาวกุลพิพิทย์ จันทรบวย	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
นางสาวกุลศิริ เวียงวิเศษ	นักวิชาการมาตรฐานปฏิบัติการ
นางสาวเบญจวัลย์ มะลิลา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นางสาวพัชรสิขา กิตต์อัครโกสิน	นักวิชาการประชาสัมพันธ์

เจ้าของเรื่อง	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
พิมพ์ครั้งที่ 1	เดือนพฤศจิกายน 2555
จำนวน	1,000 เล่ม
ดำเนินการผลิต	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทรศัพท์ 0-2561-2277 www.acfs.go.th

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
 เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
 โทรศัพท์ 02- 561-2277
www.acfs.go.th